

EUROPEISKA REVISIONSRÄTTEN

Särskild rapport nr 20

2012

ÄR STRUKTURÅTGÄRDSFINANSIERINGEN AV
INFRASTRUKTURPROJEKT FÖR KOMMUNAL
AVFALLSHANTERING ÄNDAMÅLSENLIGA NÄR DET
GÄLLER ATT HJÄLPA MEDLEMSSTATERNA ATT
UPPFYLLA EU:S AVFALLSPOLITISKA MÅL?

Särskild rapport nr 20 // 2012

ÄR STRUKTURÅTGÄRDS- FINANSIERINGEN AV INFRA- STRUKTURPROJEKT FÖR KOMMUNAL AVFALLSHANTERING ÄNDAMÅLSENLIGA NÄR DET GÄLLER ATT HJÄLPA MEDLEMS- STATERNA ATT UPPFYLLA EU:S AVFALLSPOLITISKA MÅL?

(i enlighet med artikel 287.4 andra stycket i EUF-fördraget)

EUROPEISKA REVISIONSRÄTTEN
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBURG

Tfn +352 4398-1
Fax +352 4398-46410
E-post: eca-info@eca.europa.eu
Internet: <http://eca.europa.eu>

Särskild rapport nr 20 // 2012

En stor mängd övrig information om Europeiska unionen är tillgänglig på internet via Europa-servern (<http://europa.eu>).

Kataloguppgifter finns i slutet av publikationen.
Luxemburg: Europeiska unionens publikationsbyrå, 2012

ISBN 978-92-9241-021-6
doi:10.2865/43928

© Europeiska unionen, 2012
Kopiering tillåten med angivande av källan.

Printed in Luxembourg

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Punkt

ORDLISTA

I-IV **SAMMANFATTNING**

1-13 **INLEDNING**

1-9 **HANTERINGEN AV KOMMUNALT AVFALL I EU**

10-13 **EU:S STRUKTURÅTGÄRDER MEDFINANSIERAR KOMMUNAL INFRASTRUKTUR FÖR HANTERING AV FAST AVFALL**

14-19 **REVISIONENS INRIKTNING OCH OMFATTNING SAMT REVISIONSMETOD**

20-68 **IAKTTAGELSER**

20-34 **HAR INFRASTRUKTURERNA FÖR KOMMUNAL AVFALLSHANTERING VARIT FRAMGÅNGSRIKA?**

23-28 AVFALLSHANTERINGSANLÄGGNINGARNAS ÄNDAMÅLSENLIGHET VARIERADE MEN ANLÄGGNINGARNA FÖR OSORTERAT AVFALL FUNGERADE DÅLIGT

29-34 NÄSTAN ALLA INFRASTRUKTURER UPPFYLLDE MILJÖKRAVEN MEN ÖVER TVÅ TREDJEDELAR AV DEPONIERNÄRNA HADE INTE DEN NÖDVÄNDIGA EKONOMISKA SÄKERHET SOM KRÄVS FÖR AVSLUTNINGS- OCH EFTERBEHANDLINGSKOSTNADER

35-44 **HAR EU:S AVFALLSPOLITISKA MÅL UPPFYLLTS PÅ REGIONAL NIVÅ?**

37-38 UPPGIFTSRAPPORTERINGEN VAR INKONSEKVENT

39 AVFALLSGENERERINGEN ÖKADE I SEX AV REGIONERNA I URVALET

40-42 ENDAST EN FJÄRDEDEL AV REGIONERNA I URVALET ÖKADE BETYDLIGT DEN SEPARATA INSAMLINGEN, MINSKADE SITT BEROENDE AV DEPONERING OCH BIDROG TILL UPPFYLLELSEN AV EU:S MÅL

43-44 DE OLAGLIGA SOPTIPPARNA FÖRSVANN I HÄLFTEN AV REGIONERNA MEN AVFALL DEPONERADES OFTAST UTAN ATT HA BEHANDLATS

45-68 **VIDTOGS ÅTGÄRDER FÖR ATT MAXIMERA EU-FINANSIERINGENS ÄNDAMÅLSENLIGHET?**

47-54 INFORMATIONÅTGÄRDER OCH ADMINISTRATIVA OCH EKONOMISKA STÖDÅTGÄRDER VIDTOGS I MYCKET VARIERANDE GRAD I REGIONERNA I URVALET

55-60 KOMMISSIONEN UPPMUNTRADE INTE GENOMFÖRANDET AV STÖDÅTGÄRDER NÄR DEN GODKÄNDE OPERATIVA PROGRAM ELLER PROJEKT

61-68 BRISTER I EU:S REGELVERK OCH RIKTLINJER OM AVFALL KONSTATERADES

69–77 SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER**70–72 SÅ FUNGERADE INFRASTRUKTURERNA FÖR HANTERING AV KOMMUNALT AVFALL****73–74 EU:S AVFALLSPOLITISKA MÅL PÅ REGIONAL NIVÅ****75–77 ÅTGÄRDER SOM VIDTAGITS FÖR ATT MAXIMERA EU-FINANSIERINGENS ÄNDAMÅLSENLIGHET****BILAGA I — AVFALLSHANteringSSYSTEM FRÅN AVFALLSKÄLLA TILL SLUTLIGT BORTSKAFFANDE****BILAGA II — STRUKTURÅTGÄRDSSTÖD SOM ÖRONMÄRKTS FÖR AVFALLSHANteringSPROJEKT****BILAGA III — FÖRTECKNING ÖVER DE INFRASTRUKTURER SOM VALDES UT FÖR REVISIONEN****BILAGA IV — JÄMFÖRELSE MELLAN BEVILJADE STÖDSATSER OCH STÖDSATSER SOM TAR HÄNSYN TILL HUSHÅLLENS TÄCKNING AV DRIFTSKOSTNADER****KOMMISSIONENS SVAR**

ORDLISTA

Administrativa åtgärder: I denna rapport åtgärder som antagits genom lagstiftning enligt vilken avfallsproducenter, avfallshanterare och/eller kommuner måste uppfylla vissa krav, som att införa ett tillstånds- och inspektionssystem för avfallshanteringsanläggningar, tillämpa separat insamling av avfall vid källan eller följa kvalitetsnormer vid kompostproduktion.

Avfallsavgift: Den kostnad som kommunen debiterar hushållen för insamling, behandling och bortskaffande av avfall. Avfallsavgifter beräknas på olika sätt beroende på kommun och kan bygga på lägenheternas eller husens storlek, antalet personer i hushållet, dricksvattenkonsumtionen, avfallets vikt eller volym etc.

Avfallsskatt: En ekonomisk åtgärd som höjer kostnaden för deponering och ibland även för förbränning och därigenom främjar materialåtervinning. Skatten som betalas per ton bortskaffat avfall debiteras utöver avgifterna för deponi och/eller förbränning.

Biologiskt nedbrytbart avfall: Allt avfall som kan genomgå anaerob eller aerob nedbrytning, såsom livsmedels- och trädgårdsavfall, papper och kartong.

Ekonomiska åtgärder: I denna rapport åtgärder som ska ge incitament för att välja mindre skadliga alternativ för avfallshandling i enlighet med EU:s avfallspolitik (till exempel materialåtervinning i stället för deponering). Hit hör avgifter baserade på avfallsmängd och avfallsskatter.

EU-12: De medlemsstater som gick med i EU vid utvidgningarna 2004 (tio medlemsstater) och 2007 (två medlemsstater).

EU-27: De 27 medlemsstaterna i Europeiska unionen.

Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf): Finansiellt instrument som ska främja ekonomisk och social sammanhållning mellan regionerna inom EU. Erufinsatser genomförs främst genom operativa program och samlade programplaneringsdokument som omfattar ett stort antal projekt.

Informationsåtgärder: I denna rapport åtgärder för att sprida information som ska främja goda avfallshandlingsrutiner hos allmänheten och bidra till en ändamålsenlig avfallshandlingspolitik. Medvetandekampanjer och utbildningsstrategier är två exempel.

Kommunalt avfall: Avfall som samlas in av eller på uppdrag av kommunala myndigheter och bortskaffas genom avfallshandlingssystemet. Huvuddelen av detta avfallsflöde kommer från hushållen men "liknande" avfall från handel, kontor och offentliga institutioner ingår också. Kommunalt avfall består exempelvis av biologiskt nedbrytbart material, papper, plast, glas, metall, textil etc. (källa: Eurostat).

Lakvatten: All vätska som rinner genom deponerat avfall.

Operativt program: Ett dokument som godkänts av kommissionen och som innehåller en sammanhängande uppsättning prioriteringar med fleråriga åtgärder som omfattar ett stort antal projekt.

Principen om att förorenaren ska betala: Enligt denna princip ska kostnaderna för avfallshandlingen belasta den ursprungliga avfallsproducenten eller den nuvarande eller de tidigare avfallsinnehavarna (källa: Avfallsdirektivet).

Programperiod: Den fleråriga ram inom vilken strukturåtgärdsutgifter planeras och genomförs.

Sammanhållningsfonden: Finansiellt instrument som ska stärka ekonomisk och social sammanhållning genom finansiering av miljö- och transportprojekt i medlemsstater där bruttonationalprodukten per invånare ligger under 90 % av EU-genomsnittet.

Strukturpolitiskt föranslutningsinstrument (Ispa): Finansiellt instrument som skulle hjälpa kandidatländerna att förbereda anslutningen. Det gav stöd till infrastrukturprojekt inom EU:s prioriterade områden miljö och transport. Efter anslutningen omvandlades Ispaprojekt till sammanhållningsfundsprojekt.

Strukturåtgärder: I denna rapport insatser från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Sammanhållningsfonden.

Ändamålsenlighet: Mått på förhållandet mellan uppnådda resultat och uppsatta mål.

SAMMANFATTNING

I.

Under 2010 genererade varje medborgare i EU-27 i genomsnitt omkring 500 kg kommunalt avfall som om det inte samlas in, behandlas och bortskaffas på ett korrekt sätt kan inverka negativt på miljön. En korrekt avfallshantering kan emellertid också leda till en bättre resursanvändning eftersom kommunalt avfall är en källa till råmaterial. EU har därför infört gemensamma normer och mål i form av direktiv för hanteringen av kommunalt avfall och medfinansierar infrastruktur för avfallshantering i vissa regioner.

II.

Revisionsrätten inriktade sin revision på EU:s medfinansiering av infrastruktur för kommunal avfallshantering och kontrollerade om finansieringen var ändamålsenlig när det gällde att hjälpa medlemsstaterna att uppfylla EU:s avfallspolitiska mål. Revisionsrätten gjorde en direkt bedömning av hur 26 utvalda infrastrukturer för avfallshantering fungerade och granskade hur EU:s avfallspolitiska mål hade uppfyllts liksom genomförandet av stödåtgärder i de åtta regioner där infrastrukturen låg. Även kommissionens roll granskades.

III.

Revisionsrättens slutsats var att trots att en viss förbättring av avfallshantering kunde konstateras i nästan samtliga utvalda regioner minskade det bristfälliga genomförandet av stödåtgärder ändamålsenligheten i strukturåtgärdsfinansieringen av infrastruktur för hantering av kommunalt avfall.

- a) Hur den medfinansierade infrastrukturen fungerade avgjordes i stor utsträckning av strategierna för avfallsinsamling. När det gäller deponier deponerades avfall utan lämplig behandling och i allmänhet hade otillräckliga medel avsatts för avslutnings- och efterbehandlingskostnader.

SAMMANFATTNING

- b) Rapporteringen om uppfyllelsen av EU-målen hindrades av uppgifternas tillförlitlighet, vilket försvårade kommissionens övervakning. Trots att man i nästan samtliga regioner kunde konstatera en viss förbättring av avfallshanteringen ökade avfallsgenereringen per invånare i sex av de åtta granskade regionerna. I de två regioner som bidrog till att uppfylla EU:s mål samlades biologiskt nedbrytbart avfall in separat och deponiavgifter togs ut i större utsträckning vilket ledde till att användningen av deponering minskade. Avfall deponerades i allmänhet utan lämplig behandling.
- c) EU-finansieringens ändamålsenlighet maximerades inte på grund av det bristfälliga genomförandet av informationsåtgärder och administrativa och ekonomiska stödåtgärder. Genomförandet av dessa stödåtgärder var inte ett villkor för att få EU-stöd. Brister konstaterades även i EU:s regelverk och riktlinjer om avfall.

IV.

Revisionsrätten rekommenderar följande:

- a) Medlemsstaterna bör satsa på infrastruktur för avfallshandling som behandlar källsorterat avfall och se till att deponier behandlar avfallet före bortskaffande och har tillräcklig ekonomisk säkerhet för att täcka avslutnings- och efterbehandlingskostnader. Kommissionen bör begära att medlemsstaterna genomför dessa rekommendationer innan den beviljar EU-stöd.
- b) Medlemsstaterna bör inrätta tillförlitliga och fullständiga databaser om avfallshandling och kommissionen bör kontrollera att den statistik som medlemsstaterna lämnar är tillförlitlig. Kommissionen, Europaparlamentet och rådet bör överväga att koppla det ekonomiska stödet från EU till uppfyllelse av EU:s avfallspolitiska mål.
- c) Medlemsstaterna bör genomföra informationsåtgärder och administrativa och ekonomiska stödåtgärder till den medfinansierade infrastrukturen. Medlemsstaterna bör i synnerhet lägga större vikt vid att få allmänheten att delta och ansluta sig, satsa på att införa separat insamling, även av biologiskt nedbrytbart avfall när det är kostnadseffektivt, och införa en deponiskatt och incitament via avgifter för att främja förebyggandet av avfall och materialåtervinning. Kommissionen bör begära att medlemsstaterna genomför dessa rekommendationer innan den beviljar EU-stöd och sänka stödet när principen om att förorenaren ska betala inte tillämpas.
- d) Kommissionen bör förbättra EU:s regelverk och riktlinjer om avfall. Kommissionen bör i synnerhet föreslå mål för förebyggande av avfall, förtydliga vad som menas med behandling före bortskaffande, överväga att tillsammans med medlemsstaterna ta fram kvalitetsnormer för kompost och ge lämplig handledning och sprida bästa praxis om den metod som ska användas för att uppskatta avslutnings- och efterbehandlingskostnaderna för deponier.

INLEDNING

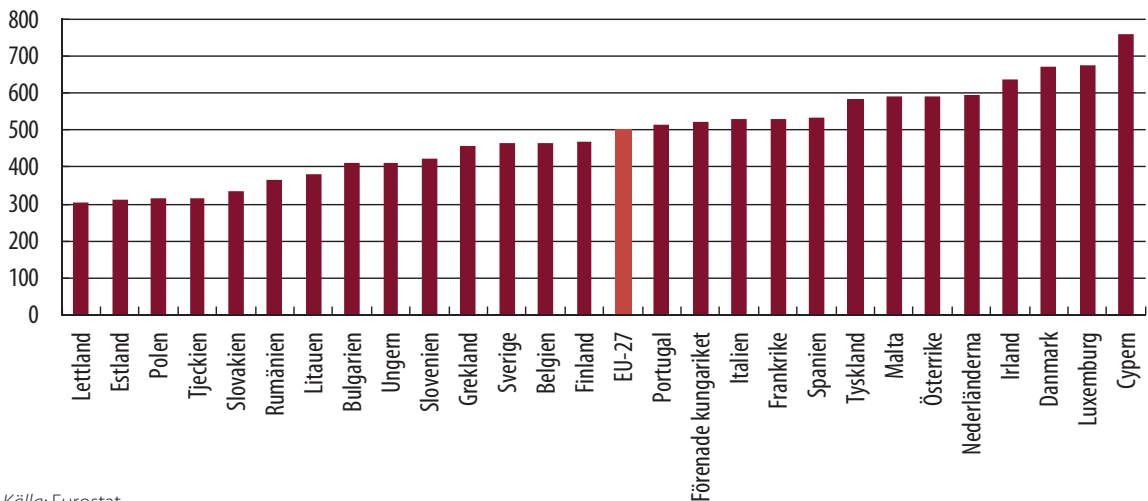
HANTERINGEN AV KOMMUNALT AVFALL I EU

1. Välståndet har ökat i Europa under det senaste årtiondet vilket har lett till högre konsumtion och produktion. Under 2010 genererade varje EU-medborgare i genomsnitt 502 kg kommunalt avfall, från 304 kg i Lettland till 760 kg i Cypern (se **figur 1**).
2. Om det kommunala avfallet inte samlas in, behandlas och bortskaffas på ett korrekt sätt utgör det ett hot mot folkhälsan och kan inverka negativt på luft (genom växthusgaser), mark (genom lakvatten på grund av olaglig dumpning eller dåligt kontrollerade deponier) och vatten (genom vatten som kommer i kontakt med avfall och tränger in i akviferer eller ytvatten) liksom till problem med dålig lukt.

FIGUR 1

KOMMUNALT AVFALL PER INVÅNARE 2010 OCH PER MEDLEMSSTAT

(kg/invånare)

Källa: Eurostat.

3. Korrekt avfallshantering kan leda till en bättre resursanvändning eftersom kommunalt avfall kan vara en källa till råmaterial. Papper, kartong, metaller, glas och plast kan materialåtervinnas, och biologiskt nedbrytbart avfall kan omvandlas till näringsrik kompost som kan användas som jordförbättring i jordbruket. Det som återstår kan förbrännas (energiåtervinning) eller bortskaffas genom deponering.

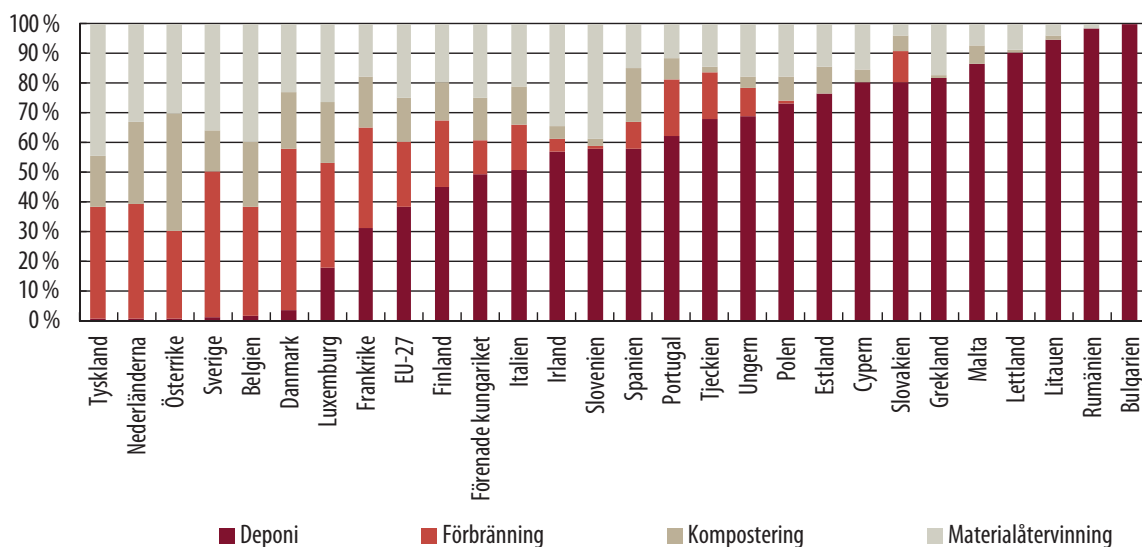
4. Ett diagram över de viktigaste delarna av hanteringen av kommunalt avfall finns i **bilaga I**. Följande typer av infrastruktur bildar tillsammans med insamlingen av avfall (separat eller inte separat vid källan) ett typiskt system för hantering av kommunalt avfall:

- a) Sorteringsanläggning: för att avskilja återvinningsbara material som papper och kartong, glas, förpackningsmaterial och metaller genom manuell sortering och/eller automatiska processer som luftströmmar eller optiska separatorer.
- b) Anläggning för kompostering och anaerob nedbrytning: för att behandla biologiskt nedbrytbart avfall. Vid komposteringsanläggningar sker en aerob biologisk process för att omvandla biologiskt nedbrytbart avfall till stabilt granulärt material som kan användas för jordförbättring medan det vid anläggningar för anaerob nedbrytning tillsätts kemikalier för att underlätta nedbrytningsprocessen. Här angriper bakterier, där det inte finns någon luft, det biologiskt nedbrytbara avfallet för att omvandla det till en lättsmält och metanrik biogas som kan användas för att producera energi.
- c) Anläggning för mekanisk biologisk behandling: sortering kombineras med en form av biologisk behandling som kompostering eller anaerob nedbrytning. Vid den mekaniska behandlingen separeras biologiskt nedbrytbara och torra delar av avfallet och ibland avskiljs även återvinningsbara material. Det biologiskt nedbrytbara materialet får därefter en biologisk behandling.
- d) Förbränningsanläggning: avfall förbränns med eller utan energiåtervinning.
- e) Deponering: en plats där avfallsmaterial deponeras i eller ovanpå marken.

5. Deponering är fortfarande det vanligaste alternativet för avfallshantering i de flesta EU-medlemsstater även om energiåtervinning och särskilt materialåtervinning har fått större betydelse under senare år (se **figur 2**).
6. För att minska det kommunala avfallens negativa inverkan på miljö och folkhälsan och för att främja en effektivare resursanvändning har EU infört allmänna principer och gemensamma normer och mål i form av direktiv för hanteringen av kommunalt avfall.

FIGUR 2

HANTERINGEN AV KOMMUNALT AVFALL 2010 PER MEDLEMSSTAT

Källa: Eurostat.

7. Ramen för EU:s avfallspolitik fastställdes i direktivet av den 15 juli 1975¹. Enligt detta direktiv bygger EU:s avfallspolitik på främjande av förebyggande insatser, återanvändning och materialåtervinning. Om generering av avfall inte kan förebyggas ska så många material som möjligt återvinnas, helst genom materialåtervinning, och deponering endast användas i sista hand. Principen om att förorenaren ska betalas infördes också. I avfallsdirektivet från 2008² utvecklades dessa principer genom att man fastställde en obligatorisk avfallshierarki i fem steg (se **figur 3**).
8. Avfallsdirektivet kompletterades med ett antal särdirektiv om avfallsbehandling (deponering³ och förbränning⁴) eller särskilda avfallsflöden, som förpackningar⁵ eller elektrisk eller elektronisk utrustning⁶. I direktiven anges kvantitativa mål som medlemsstaterna ska uppfylla när det gäller procentuell minskning av det biologiskt nedbrytbara avfallet som läggs i deponi, den andel förpackningsmaterial som materialåtervinns och återvinns, och den kvot för separat insamling av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter. Några medlemsstater fick förlängda tidsfrister för att uppfylla målen med hänsyn till deras utgångsläge när det gällde avfallshantering (se **tabell 1**).

¹ Rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, 25.7.1975, s. 39), ändrat 1991 genom rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 (EGT L 78, 26.3.1991, s. 32) och därefter kodifierat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 (EUT L 114, 27.4.2006, s. 9) som upphävdes av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

² Direktiv 2008/98/EG.

³ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall (EGT L 332, 28.12.2000, s. 91) som upphävdes genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EUT L 365, 31.12.1994, s. 10), ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/12/EG av den 11 februari 2004 (EUT L 47, 18.2.2004, s. 26) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/20/EG av den 9 mars 2005 (EUT L 70, 16.3.2005, s. 17).

FIGUR 3

AVFALLSHIERARKIN

Källa: Europeiska revisionsrätten.

9. Avfallshanteringspolitikens ändamålsenlighet kan förbättras genom stödåtgärder såsom informations- och medvetandekampanjer, ändrade administrativa förfaranden eller införandet av positiva eller negativa incitament. Ibland anges åtgärderna i bestämmelserna, som nödvändigheten av att på lämpligt sätt informera konsumenterna, men ibland är de ett resultat av erfarenheter från hantering av kommunalt avfall, som införandet av en avfallsskatt eller separat insamling av biologiskt nedbrytbart avfall.

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (EUT L 37, 13.2.2003, s. 24), ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/108/EG av den 8 december 2003 (EUT L 345, 31.12.2003, s. 106) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/34/EG av den 11 mars 2008 (EUT L 81, 20.3.2008, s. 65). Detta direktiv omarbetades genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).

TABELL 1

MÅL SOM MEDLEMSSTATERNA SKA UPPFYLLA

Direktiv	Mål
Deponeringsdirektivet	<p>Generellt mål: Det biologiskt nedbrytbara avfall som läggs i deponi ska sänkas till 75 %, 50 % och 35 % av den totala mängd biologiskt nedbrytbart kommunalt avfall som producerades 1995 till utgången av 2006, 2009 respektive 2016.</p> <p>Särskilt mål för Portugal och Rumänien: Tidsfristerna är utgången av 2010, 2013 respektive 2020.</p>
Förpackningsdirektivet	<p>Generellt mål: Vid utgången av 2008 ska minst 60 viktprocent av förpackningsavfallet återvinnas och mellan minst 55 viktprocent och högst 80 viktprocent materialåtervinnas. Dessutom ska följande minsta materialåtervinningsmål för material som ingår i förpackningsavfall uppfyllas: 60 viktprocent för glas, 60 viktprocent för papper och kartong, 50 viktprocent för metaller, 22,5 viktprocent för plast och 15 viktprocent för trä.</p> <p>Särskilt mål för Portugal: Vid utgången av 2005 ska 50–65 viktprocent av förpackningsavfallet återvinnas och 25–45 viktprocent av det totala material som ingår i förpackningsmaterial återvinnas (med minst 15 viktprocent för varje förpackningsmaterial). Det generella målet för 2008 ska uppfyllas senast 2011.</p> <p>Särskilt mål för Rumänien: Det generella målet för 2008 måste uppfyllas senast 2013, med mellanliggande mål.</p>
Direktivet om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter	<p>En kvot av separat insamlat avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter från privathushåll på i genomsnitt 4 kg per invånare och år måste ha uppnåtts senast vid utgången av 2006.</p> <p>Särskilt mål för Rumänien: En kvot av separat insamlat avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter från privathushåll på i genomsnitt 2, 3 och 4 kg per invånare och år måste ha uppnåtts senast vid utgången av 2006, 2007 respektive 2008.</p>

Källa: EU:s avfallsdirektiv.

EU:S STRUKTURÅTGÄRDER MEDFINANSIERAR KOMMUNAL INFRASTRUKTUR FÖR HANTERING AV FAST AVFALL

- 10.** I vissa regioner kan medlemsstaterna begära ekonomiskt stöd från EU till infrastruktur för kommunal avfallshantering genom Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Sammanhållningsfonden. Under programperioden 2000–2006 öronmärktes 4,6 miljarder euro från dessa fonder till infrastruktur för avfall från tätorter och industrier. För perioden 2007–2013 kommer EU:s bidrag till avfallsinfrastruktur att öka till 6,2 miljarder euro, varav cirka 70 % kommer att gå till medlemsstaterna i EU-12. De öronmärkta EU-beloppen per medlemsstat för båda programperioderna redovisas i **bilaga II**.
- 11.** Medfinansierad infrastruktur förverkligas genom delad förvaltning där kommissionen har det yttersta ansvaret för genomförandet av EU-budgeten⁷. Under programperioden 2000–2006 godkände kommissionen medlemsstaternas alla ansökningar om sammanhållningsfondsprojekt och de ansökningar om Erufprojekt vars totala kostnader översteg 50 miljoner euro (större projekt) utöver de operativa program som godkändes. När det gäller programperioden 2007–2013 måste endast projekt vars kostnader överstiger 50 miljoner euro godkännas av kommissionen⁸, förutom de program som ska godkännas.
- 12.** Två av kommissionens generaldirektorat⁹ spelar en viktig roll när det gäller kommunalt avfall:
- Generaldirektoratet för miljö (GD Miljö) ansvarar för EU:s miljöpolitik när det gäller avfallshantering. Det ska övervaka genomförandet av den aktuella lagstiftningen (såsom uppfyllelsen av särskilda mål) och konsulteras av generaldirektoratet för regional- och stadspolitik när det undersöker kvaliteten på förslag till operativa program och större projekt¹⁰.
  - Generaldirektoratet för regional- och stadspolitik (GD Regional- och stadspolitik) ansvarar för EU:s budget för regionalpolitik inom vilken infrastrukturprojekt för avfallshantering kan medfinansieras.
- 13.** Under programperioden 2000–2006 medfinansierade strukturåtgärderna i huvudsak följande typer av infrastruktur för avfallshantering: sorteringsanläggningar (se **bild 1**), anläggningar för kompostering och anaerob nedbrytning (se **bild 2**), anläggningar för mekanisk biologisk behandling, system för separat insamling och deponier (både uppförande av nya och avslutning och efterbehandling av gamla) (se **bild 3**). Dessa typer av infrastrukturer förväntas bidra till att EU:s avfallspolitiska mål om att styra bort det biologiskt nedbrytbara avfallet från deponier och höja materialåtervinningskvoterna (se **ruta 1**) uppnås.

⁷ Artikel 17.1 i EU-fördraget och artikel 317 i EUF-fördraget.

⁸ Från den 1 januari 2007 till den 25 juni 2010 var beloppet 25 miljoner euro när det gällde miljö.

⁹ Ett annat generaldirektorat, Eurostat, har ansvaret för att samordna det europeiska statistiksystemet och förse andra avdelningar inom kommissionen med relevant statistik. Eurostat är den viktigaste leverantören av avfallsstatistik och den viktigaste användaren är GD Miljö.

¹⁰ Under programperioden 2000–2006 konsulterades GD Miljö även av GD Regional- och stadspolitik när det gällde ansökningar om sammanhållningsfondsprojekt.

EXEMPEL PÅ INFRASTRUKTUR FÖR AVFALLSHANTERING SOM MEDFINANSIERAS AV EU

Syftet med en sorteringsanläggning i Portugal (Resitejo) med en kapacitet på 9 000 ton per år var att samla ihop förpackningsavfall och papper och glas som redan hade källsorterats i ett antal kommuner. Det material som kunde återvinnas sorterades manuellt och såldes till återvinningsföretag och restavfallet fördes till en deponi i närheten. De stödberättigande kostnaderna för projektet var 2,28 miljoner euro, varav 1,71 miljoner euro medfinansierades från Eruf.

Avsikten med en komposteringsanläggning i Rumänien (Râmnicu Vâlcea) var att hantera biologiskt nedbrytbart avfall, som samlades in separat från hushåll, och vegetabiliskt avfall från kommunala parker och omvandla det till kompost. Med en kapacitet att hantera 14 400 ton avfall per år bidrog anläggningen till att mindre biologiskt nedbrytbart avfall hamnade i deponier i enlighet med målen i deponeringsdirektivet. Infrastrukturen var en del av ett integrerat avfallshanteringsprojekt som kostade 14,67 miljoner euro, varav EU bidrog med 11 miljoner euro.

Ett projekt i Spanien (Alt Empordà) gällde att utvidga en deponi med en kapacitet på 1 167 603 m³ och samtidigt förbättra de befintliga cellerna när det gällde insamling och hantering av gas och lakvatten för att minska anläggningens miljöpåverkan. Projektet kostade 5,71 miljoner euro, varav 4,57 miljoner euro kom från Sammanhållningsfonden.

Bild 1 – Sorteringsanläggning

Bild 2 – Komposteringsanläggning

Bild 3 – Deponi

REVISIONENS INRIKTNING OCH OMFATTNING SAMT REVISIONSMETOD

14. Revisionens främsta mål var att bedöma om strukturåtgärdsfinansieringen av infrastrukturprojekt för kommunal avfallshantering var ändamålsenliga när det gällde att hjälpa medlemsstaterna att uppfylla EU:s avfallspolitiska mål.

15. Revisionsrätten ställde följande tre frågor:

- a) Har infrastrukturerna för kommunal avfallshantering varit framgångsrika?
- b) Har EU:s avfallspolitiska mål uppfyllts på regional nivå¹¹?
- c) Vidtogs åtgärder för att maximera EU-finansieringens ändamålsenlighet?

16. De bedömningskriterier som användes vid revisionen förklaras närmare i rapporten under varje fråga (se punkterna 20, 21, 35 och 45). Som brukligt vid effektivitetsrevision tar de hänsyn till de exempel på god praxis som noterats på området (se punkt 9).

17. Revisionen utfördes vid Europeiska kommissionen och i åtta regioner i fyra medlemsstater (Spanien, Italien, Portugal och Rumänien). Urvalet av granskade infrastrukturer var inriktat på de medlemsstater och regioner som fick omfattande ekonomiskt stöd från EU till avfallshantering under programperioderna 2000–2006 och 2007–2013 och som hade tillräckligt många slutförda projekt när revisionen gjordes så att revisionsrätten skulle kunna bedöma projektens ändamålsenlighet. **Bilaga III** innehåller en förteckning över de infrastrukturer som granskades och de operativa program som kontrollerades.

18. Revisionen byggde på en bedömning av

- a) hur ett urval med 26 infrastrukturer för avfallshantering som medfinansierades under programperioden 2000–2006 fungerade¹²: fem sorteringsanläggningar, sju anläggningar för kompostering eller anaerob nedbrytning, sju anläggningar för mekanisk biologisk behandling och sju deponier,
- b) hur EU:s mål för hantering av kommunalt fast avfall uppfylldes i de åtta granskade regionerna,
- c) hur stödåtgärder i regionerna i urvalet genomfördes liksom kommissionens roll för att maximera EU-finansieringens ändamålsenlighet.

¹¹ I EU:s avfallsdirektiv fastställs mål på medlemsstatsnivå. Men eftersom ansvaret för upprättandet av avfallshanteringsplaner i allmänhet ligger på regional nivå och det är regionerna som har tagit emot EU-stödet till infrastrukturer för hantering av kommunalt avfall har regionernas bidrag till uppfyllelsen av EU:s mål bedömts vid denna revision.

¹² Femton infrastrukturer för avfallshantering fick stöd från Sammanhållningsfonden (varav fem f.d. Ispa-anläggningar som hade startats i Rumänien medan landet höll på att bli medlem i EU). Bidraget beviljades av kommissionen. Elva var Erufprojekt inom operativa program och hade godkänts av de ansvariga förvaltningsmyndigheterna.

19. Revisionen genomfördes mellan januari och november 2011. Projekthandlingar granskades vid kommissionen och i de fyra utvalda medlemsstaterna och personal vid kommissionen, myndigheter i medlemsstaterna och driftsansvariga vid infrastrukturerna intervjuades. Alla infrastrukturer för avfallshantering i urvalet besöktes under revisionen. Revisionsrätten assisterades av externa oberoende experter på kommunal avfallshantering. Revisionskriterierna fastställdes med hjälp av externa experter och diskuterades med kommissionen när revisionen planerades.

IAKTTAGELSER

HAR INFRASTRUKTURERNA FÖR KOMMUNAL AVFALLSHANtering VARIT FRAMGÅNGSRIKA?

20. De medfinansierade infrastrukturerna bör fungera i linje med den tekniska utformningen, finansieringsansökan och allmänt vedertagna normer.
21. Enligt avfallsdirektivet ska infrastruktur för avfallshantering utformas och drivas så att det garanteras att avfallet hanteras och bortskaffas utan risk för vatten, luft och mark och utan att medföra olägenheter genom buller eller lukt. Dessutom anges i deponeringsdirektivet att det ska finnas en ekonomisk säkerhet för att täcka kostnaderna för avslutning och efterbehandling under minst trettio år eftersom potentiella miljöhot kvarstår efter den operativa fasen.
22. Revisionsrätten kontrollerade om
- de medfinansierade infrastrukturerna för kommunal avfallshantering var ändamålsenliga när det gällde att uppnå förväntade resultat,
  - driften av medfinansierade infrastruktur för kommunal avfallshantering hade orsakat miljöproblem.

¹³ Kvoten anger förhållandet mellan den mängd avfall i ton som behandlades vid anläggningen och den mängd material i ton som återvanns.

AVFALLSHANterINGSANLÄGGNINGARNAS ÄNDAMÅLSENLIGHET VARIERADE MEN ANLÄGGNINGARNA FÖR OSORTERAT AVFALL FUNGERADE DÅLIGT

SORTERINGSANLÄGGNINGAR

23. De fem sorteringsanläggningar som revisionsrätten granskade skulle återvinna förpackningsmaterial som källsorterats av hushållen (och i några fall papper och glas) och fungerade i allmänhet tillfredsställande i förhållande till sin tekniska utformning och till allmänt vedertagna normer när det gällde kvoten för input/output¹³ och kvaliteten på de återvunna materialen:
- De återvann mellan 50 och 74 % av det förpackningsmaterial som de tog emot.
  - Kvaliteten på de återvunna materialen överensstämde vanligen med marknadens specifikationer och de kunde därför säljas.

- 24.** Tre av de fem sorteringsanläggningarna låg efter sex eller sju års drift dock på mellan 106 och 154 % av den kapacitet de hade utformats för på grund av bristande planering. I ett fall användes anläggningen av fler kommuner än vad som ursprungligen hade planerats och i två fall var den insamlade avfallsmängden större än planerat. Överbelastningen innebär en risk för att kvoten för återvunna material sjunker liksom för att återvinningsföretagens kvalitetsnormer för återvunnet material inte kan uppfyllas.

ANLÄGGNINGAR FÖR KOMPOSTERING OCH ANAEROB NEDBRYTNING

- 25.** Resultaten varierade för de sju anläggningarna för kompostering och anaerob nedbrytning som skulle hantera biologiskt nedbrytbart avfall och producera kompost. Revisionsrätten konstaterade följande:
- a) Fyra av de utvalda anläggningarna producerade mindre mängder kompost i förhållande till det antal ton kommunalt avfall som kom in än vad som hade planerats (för dessa anläggningar varierade kvoten input/output mellan 1 och 22 %) vilket ledde till att stora kvantiteter restavfall deponerades.
  - b) I två anläggningar var kvaliteten på den producerade komposten lägre än de mål som hade angetts i ansökningarna, särskilt efter kompostering av blandat avfall, eftersom den innehöll så höga halter av tungmetaller och därför inte lämpade sig för annan användning, till exempel inom jordbruket. Vid en tredje anläggning testades tungmetallinnehållet endast det första året och inte de fyra följande åren.

RUTA 2

ETT EXEMPEL PÅ FRAMGÅNGSRIK MARKNADSFÖRING AV KOMPOST

En komposteringsanläggning i Portugal (Lipor), som betjänade cirka en miljon invånare, tog bara emot källsorterat biologiskt nedbrytbart avfall, antingen mat eller köksavfall eller vegetabiliskt avfall. Via medvetandekampanjer riktade den anläggningsansvarige in sig på korrekt sortering och insamling av det biologiskt nedbrytbara avfallet för att förbättra kvaliteten på det råmaterial som skulle bli kompost. Under 2010 producerade anläggningen 10 027 ton kompost av hög kvalitet som enkelt kunde marknadsföras till ett genomsnittligt pris på 71,8 euro per ton.

- c) Fem av de sju anläggningarna i urvalet hade svårt att sälja den producerade komposten eftersom marknaden för kompost var dåligt utvecklad¹⁴ och för att kompostens kvalitet var dålig. Komposten såldes så småningom för mindre än 1 euro per ton. I två fall byggdes lager upp trots att produktionen låg klart under målet.
- d) Två anläggningar drevs på en nivå som var lägre än 10 % av deras kapacitet på grund av att större delen av det insamlade biologiskt nedbrytbara avfallet var oanvändbart eftersom det var blandat med andra typer av avfall och måste deponeras direkt. Två andra anläggningar var däremot överbelastade och drevs på 102 respektive 119 % av sin kapacitet.

¹⁴ En adekvat kompostmarknad förutsätter att det finns kvalitetsnormer för kompost, anvisningar om potentiellt lämpliga användningsområden och medvetandekampanjer för att främja kompostanvändning.

ANLÄGGNINGAR FÖR MEKANISK BIOLOGISK BEHANDLING

- 26.** Sex granskade anläggningar för mekanisk biologisk behandling var i drift men en sjunde, som låg i Apulien och var färdig 2003, var inte i drift när revisionen gjordes på grund av stora problem vid tilldelningen av kontraktet för driften och förseningar av de nödvändiga tillstånden. Sedan 2003 har anläggningen behållits i skick till en kostnad av 3,5 miljoner euro (eller 24 % av den totala investeringskostnaden) som betalats av medlemsstaten.
- 27.** Fem av de sex granskade anläggningarna för mekanisk biologisk behandling som var i drift skulle hantera blandat avfall (inklusive biologiskt nedbrytbart avfall). Revisionsrätten konstaterade att resultatet var mycket lågt när det gällde återvunna material och avfall som hade styrts bort från deponering. De sex anläggningarna kan utifrån resultatet delas upp i tre grupper:
- a) En anläggning för mekanisk biologisk behandling bidrog klart till uppfyllelsen av EU:s avfallspolitiska mål och särskilt till bortstyrningen från deponering, även om den inte helt uppfyllde de mål som hade angetts i den tekniska utformningen (se **ruta 3**).
  - b) En annan anläggning för mekanisk biologisk behandling uppnådde varierande resultat. Den lyckades skicka den torra delen av avfallet till en extern anläggning för produktion av avfallsbaserat bränsle och mindre än 50 % av det avfall som kom in till anläggningen deponerades. Med undantag för återvinning av en liten mängd metaller skedde dock ingen annan materialåtervinning och det biologiskt nedbrytbara avfallet återvanns inte eftersom alla rötresten från processen deponerades.
  - c) Fyra anläggningar för mekanisk biologisk behandling lyckades inte väsentligt minska den kvantitet avfall som deponerades (se **ruta 4**).

RUTA 3

EXEMPEL PÅ EN ANLÄGGNING FÖR MEKANISK BIOLOGISK BEHANDLING SOM FÖLJER EU:S AVFALLSHIERARKI OCH STYR BORT AVFALL FRÅN DEPONERING

En anläggning för mekanisk biologisk behandling i Spanien (Sant Adrià de Besòs) tog endast emot restavfall eftersom förpackningar, glas, papper och kartong och biologiskt nedbrytbart avfall samlades in separat via särskilda behållare som hela befolkningen hade tillgång till i anläggningens upptagningsområde. Vid anläggningen separerades de torra delarna från det biologiska avfallet. När det material som kan säljas vidare för omhändertagande, som glas, plast, metall och papper och kartong, hade återvunnits förbrändes de återstående torra delarna och energin återvanns i en anläggning inom samma avfallshanteringskomplex. Det biologiska avfallet undergick en anaerob behandling för att producera biogas som sedan utnyttjades som energikälla. Som ett resultat av processen uppgick under 2010 materialåtervinningen till 8 % av det restavfall som kom in till anläggningen jämfört med 10 % som hade angetts i ansökan, det biologiskt nedbrytbara materialet för biologisk behandling till 20 % jämfört med planerade 26,5 % och restavfallet för förbränning till 70 % jämfört med 63,5 %.

RUTA 4

FYRA ANLÄGGNINGAR FÖR MEKANISK BIOLOGISK BEHANDLING UPPFYLLDE INTE SINA MÅL OCH BIDROG INTE TILL ATT STYRA BORT AVFALL FRÅN DEPONERING

Vid tre anläggningar för mekanisk biologisk behandling i Italien (Villacidro, Olbia och Cerignola) deponerade den driftsansvarige all output från processen: det torra materialet där inget material hade återvunnits liksom de producerade rötresterna, vilket sammantaget utgjorde 68, 82 respektive 93 % av det avfall som kom in till respektive anläggning. Endast processförlusterna (som avdunstning eller genererat lakvatten) minskade den mängd avfall som deponerades. Vid två av anläggningarna hade den medfinansierade utrustningen för produktion av avfallsbaserat bränsle i ett fall inte tagits i drift och i ett annat monterats ner eftersom det saknades potentiella köpare till bränslet. Den mekaniska sorteringsenheten vid den tredje anläggningen användes inte sex år efter det att anläggningen hade tagits i drift eftersom den inte längre behövdes därför att det biologiskt nedbrytbara avfallet samlades in separat vid källan.

De tre anläggningarna var dessutom överbelastade och därför behandlades inte alls 13, 52 respektive 65 % av det mottagna avfallet utan det gick direkt till deponi med ett högt innehåll av biologiskt nedbrytbart material eftersom det biologiskt nedbrytbara avfallet inte samlades in separat i två fall.

Den fjärde anläggningen i denna grupp (Linares, Spanien) tillämpade materialåtervinning och deponerade inte den producerade komposten som användes vid anläggningsarbeten och i jordbruket. Emellertid uppfylldes inte återvinningsmålen: endast mellan 6 och 9 % av det biologiskt nedbrytbara avfallet och 4 % av det återvinningsbara materialet återvanns jämfört med målet på 25–28 % respektive 7–8 %. Detta innebar att 85 % av det avfall som kom in till anläggningen deponerades med ett högt innehåll av biologiskt nedbrytbara ämnen. Den kompost som producerades var svårsåld och omkring 50 % av anläggningens totala produktion hade lagts på lager när revisionen gjordes.

DEPONIER

- 28.** När det gäller de sju utvalda deponeringsanläggningarna konstaterade revisionsrätten att mängden biologiskt nedbrytbart avfall som deponerades varierade mellan 31 och 55 % av det totalt deponerade avfallet, eftersom man inte lyckades behandla sådant avfall på ett ändamålsenligt sätt:
- a) Avfall deponerades utan behandling vid fem av de sju kontrollerade deponierna. Vid tre av dessa fem deponeringsanläggningar samlades visserligen det biologiskt nedbrytbara avfallet in separat, men i två fall var över 90 % av det biologiskt nedbrytbara avfallet förorenat med icke biologiskt nedbrytbart avfall och deponerades därför direkt.
  - b) Det avfall som deponerades i de två återstående deponierna behandlades i mekaniska biologiska anläggningar innan det bortskaffades. De två behandlingsanläggningarna fungerade dock inte tillfredsställande. En av anläggningarna var överlastad (52 % av det avfall som togs emot skickades direkt till deponering utan att behandlas). Den andra uppfyllde inte det mål för återvinning av biologiskt nedbrytbart avfall som hade angetts i den tekniska utformningen och därför deponerades avfall med ett högt innehåll av biologiskt nedbrytbara ämnen (se *ruta 4*).

NÄSTAN ALLA INFRASTRUKTURER UPPFYLLDE MILJÖKRAVEN MEN ÖVER TVÅ TREDJEDELAR AV DEPONIerna HADE INTE DEN NÖDVÄNDIGA EKONOMISKA SÄKERHET SOM KRÄVS FÖR AVSLUTNINGS- OCH EFTERBEHANDLINGSKOSTNADER

- 29.** För 25 av de 26 utvalda infrastrukturerna för avfallshantering visar revisionsrättens kontroll av uppgifter att miljöeffekterna på luft, vatten och mark i allmänhet övervakades. Projekten överensstämde oftast med sina respektive tillstånd. En anläggning var ännu inte i drift när revisionen gjordes (se punkt 26).

- 30.** Vid två av de sju utvalda deponeringsanläggningarna insamlades inte (när revisionen gjordes) den gas som uppstår vid nedbrytningen av deponerat biologiskt avfall för att behandlas eller facklas, såsom krävs enligt deponeringsdirektivet (se **ruta 5**). Okontrollerad deponigas kan förorena atmosfären, påverka växtligheten och orsaka explosioner.
- 31.** Revisionsrätten såg även att en tredjedel av infrastrukturerna hade problem med de gränser för luktutsläpp som anges i de nationella miljötillstånden, åtminstone under vissa perioder. I ytterligare en tredjedel av de utvalda infrastrukturerna konstaterades att lukt inte övervakades. Två av de anläggningar som inte övervakade luktnivåerna fick samtidigt medfinansiering från EU för kompletterande arbete för att åtgärda luktproblem.

RUTA 5

TVÅ DEPONIER SAMLADE INTE IN GAS OCH BEHANDLADE ELLER FACKLADE INTE GASEN

Vid en av deponierna i Italien (Cavallino) hade avfall deponerats i tre år och när revisionen gjordes utnyttjades den till cirka 70 %. Den gas som uppstod genom nedbrytningen av biologiskt avfall släpptes ut i atmosfären utan att behandlas eller facklas eftersom infrastrukturen för gasinsamling inte var klar.

Revisionsrätten konstaterade att en deponi i Rumänien (Piatra Neamt) nästan två år efter att den tagits i drift saknade insamlingssystem för deponigas och att inget sådant system höll på att byggas eller planerades.

De två deponierna tog emot stora mängder biologiskt nedbrytbart avfall eftersom det inte gjordes någon behandling före deponeringen, eller för att behandlingen var bristfällig, vilket innebar att det var ännu viktigare att samla in och behandla eller fackla gasen för att skydda atmosfären.

- 32.** Hälften av de infrastrukturer som hade problem med hanteringen av dålig lukt ändrade dock inte sina driftsprocesser eller gjorde kompletterande investeringar för att åtgärda problemen (se **ruta 6**).
- 33.** Deponeringsanläggningarnas potentiella miljöpåverkan är inte begränsad till den tid infrastrukturen är i drift eftersom potentiell lakvatteninfiltration och utsläpp av deponigas kan pågå flera årtionden efter det att deponeringen av avfall har upphört. Därför krävs det i deponeringsdirektivet att belopp avsätts som ska täcka avslutnings- och efterbehandlingskostnader under minst 30 år. Fem av de sju utvalda deponierna hade emellertid inte den ekonomiska säkerheten för detta. I dessa fall räcker inte de belopp som faktiskt har avsatts, oavsett hur beloppen har beräknats, som garanti för att det kommer att finnas lämpliga medel för att förhindra långsiktiga miljöhot när deponierna inte längre är aktiva, till exempel att grundvattnet förorenas genom lakvatteninfiltration i marken eller att luften förorenas genom utsläpp av deponigas.

RUTA 6

EXEMPEL PÅ SÄTT ATT MINSKA PROBLEM MED DÅLIG LUKT

Vid två anläggningar för kompostering och anaerob nedbrytning (Valorsul i Portugal och Gironés i Spanien) noterades problem med dålig lukt vid oberoende övervakningar. För att åtgärda detta ändrade de driftsansvariga driftsprocesserna och justerade programmet för när och hur ofta komposten skulle vändas eller till exempel biofiltren underhållas. Vid en av anläggningarna infördes ett rapporteringssystem där närboende via sms till operatören kunde klaga på dålig lukt.

Vid två av deponierna i Portugal (Residouro och Baixo Tâmega) registrerades klagomål på dålig lukt under det första driftsåret. Lukt borttagningssystem installerades och aktiverades vid behov.

- 34.** Revisionsrätten konstaterade även stora skillnader i regionernas metoder för att beräkna beloppet för ekonomisk säkerhet vilket ledde till mycket olika belopp (från 370 000 euro till 4 180 000 euro för en deponi med en kapacitet på cirka 1,4 miljoner m³). Metoderna ger inte en tillfredsställande garanti för att det kommer att finnas tillräckliga medel för att täcka avslutnings- och efterbehandlingskostnaderna under 30 år. Ibland bestämdes den ekonomiska säkerheten på grundval av kostnaden för deponeringsinfrastrukturen och ibland med hänsyn till deponins kapacitet, dess yta eller antalet deponerade ton.

HAR EU:S AVFALLSPOLITISKA MÅL UPPFYLLTS PÅ REGIONAL NIVÅ?

- 35.** Strukturåtgärdsfinansieringen till infrastruktur för kommunal avfallshandling bör hjälpa mottagarregionerna att uppfylla de avfallspolitiska mål som anges i EU-direktiven. I synnerhet bör förebyggandet av kommunalt avfall uppmuntras, regionerna bör höja sina kvoter för separat insamling så att de kan bidra till uppfyllelsen av EU-mål¹¹ för materialåtervinning och återvinning och beroendet av slutligt bortskaffande genom deponering bör minskas.
- 36.** Revisionsrätten kontrollerade om
- förebyggandet av kommunalt avfall förbättrades i regionerna i urvalet,
  - regionerna hade förbättrat sina kvoter för separat insamling, de bidrog till att uppfylla EU:s mål för särskilda avfallsflöden och minskade sitt beroende av deponering,
  - de olagliga soptipparna hade försvunnit och avfallet förbehandlades innan det bortskaffades genom deponering.

UPPGIFTSRAPPORTERINGEN VAR INKONSEKVENT

- 37.** Efter sina besök i åtta regioner i de fyra medlemsstaterna i urvalet kunde revisionsrätten notera vissa inkonsekvenser i rapporteringen om uppfyllelsen av EU:s mål. De uppgifter som hade rapporterats till kommissionen kunde inte alltid stämmas av mot de siffror som fanns tillgängliga i medlemsstaterna. Sådana inkonsekvenser kan göra det svårt för kommissionen att bedöma om EU:s avfallsmål faktiskt uppfylls (se **ruta 7**). Kommissionen kontrollerar att de lämnade siffrorna är konsekventa men bedömer inte om de är tillförlitliga.
- 38.** Kommissionen ställer heller inte samman information om regionernas bidrag till uppfyllelsen av EU:s mål trots att man i sex av de åtta regioner som besöktes utarbetar avfallshanteringsplanerna med EU:s mål på regional nivå. Rapporteringen på nationell nivå kan dölja stora skillnader i avfallshanteringsresultat inom en medlemsstat, vilket var fallet för Andalusien och Apulien vid en jämförelse med den övergripande situationen i Spanien respektive Italien.

RUTA 7

EXEMPEL PÅ FALL DÄR DET INTE GICK ATT STÄMMA AV UPPGIFTER I MEDLEMSSTATERNA MED DE UPPGIFTER SOM HADE RAPPORTERATS TILL KOMMISSIONEN

I Spanien har miljöministeriet ansvaret för att stämma av uppgifterna från regionerna och rapporteringen till kommissionen när det gäller uppfyllelsen av deponeringsdirektivets mål. Andalusien rapporterade att 500 000 ton biologiskt nedbrytbart avfall hade deponerats under 2009 medan revisionsrätten utifrån de uppgifter som framkom under revisionen uppskattade att det borde ha varit ungefär 1 800 000 ton. År 2009 deponerade Spanien därför 58 % av det biologiskt nedbrytbara avfall som producerades 1995 och inte 47 % som hade rapporterats till kommissionen och uppfyllde därför inte deponeringsmålet för året på 50 %.

I Portugal saknades uppgifter på regional nivå om uppfyllelsen av målen i EU-direktiven och de uppgifter på nationell nivå som rapporterades till kommissionen visade att deponeringsdirektivet hade uppfyllts för 2006 liksom förpackningsdirektivet för 2005. De uppgifter som inhämtades under revisionen visade dock att deponeringsdirektivets mål för 2006 missades med liten marginal och att förpackningsdirektivets mål för 2005 inte hade uppfyllts när det gällde återvinning av förpackningsmaterial i plast (avvikelsen var 46,95 %).

AVFALLSGENERERINGEN ÖKADE I SEX AV REGIONERNA I URVALET

- 39.** Tvärtemot den trend som har iakttagits för genomsnittet för EU-27 där det kommunala avfall som genereras, trots ständig ekonomisk tillväxt fram till 2008, har stabiliserats kring 520 kg/invånare sedan 2000, ökade avfallsgenereringen per invånare i sex av regionerna i urvalet. I de två återstående regionerna, Sardinien och Katalonien, stabiliserades den. Under 2009 översteg avfallsgenereringen per person genomsnittet för EU-27 och genomsnittet för respektive medlemsstat i hälften av regionerna i urvalet, medan detta inte var fallet år 2000 i någon region i urvalet.

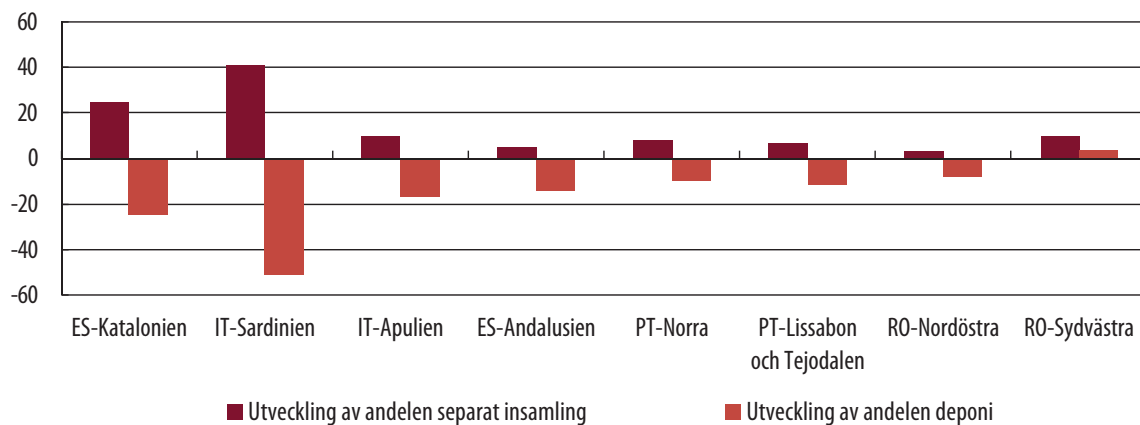
¹⁵ Analysen av resultaten för region sydväst i Rumänien påverkas av att databaserna för avfallshantering i medlemsstaten inte är tillförlitliga, i synnerhet inte när det gäller kvoten för separat insamling.

ENDAST EN FJÄRDEDEL AV REGIONERNA I URVALET ÖKADE BETYDLIGT DEN SEPARATA INSAMLINGEN, MINSKADE SITT BEROENDE AV DEPONERING OCH BIDROG TILL UPPFYLLELSEN AV EU:S MÅL

- 40.** Endast två av de utvalda regionerna, Sardinien och Katalonien, gjorde stora framsteg när det gällde separat insamling och bortstyrning från deponering. Revisionsrätten konstaterade att Sardiniens kvot för separat insamling hade ökat från 2 % under 2000 till 43 % under 2009 och Kataloniens från 13 till 38 % under samma period. Deponeringen av kommunalt avfall hade på motsvarande sätt minskat under samma period från 74 till 23 % för Sardinien och från 64 till 39 % för Katalonien (se **figur 4**)¹⁵.
- 41.** I dessa två regioner konstaterades en minskning av det deponerade avfallet i kilo per invånare medan denna indikator var nästan oförändrad eller ökade i de sex andra regionerna i urvalet (se **figur 5**).

FIGUR 4

UTVECKLING AV KVOTERNA FÖR SEPARAT KOMMUNAL AVFALLSINSAMLING OCH DEPONERING I DE UTVALDA REGIONERNA MELLAN 2000 OCH 2009¹

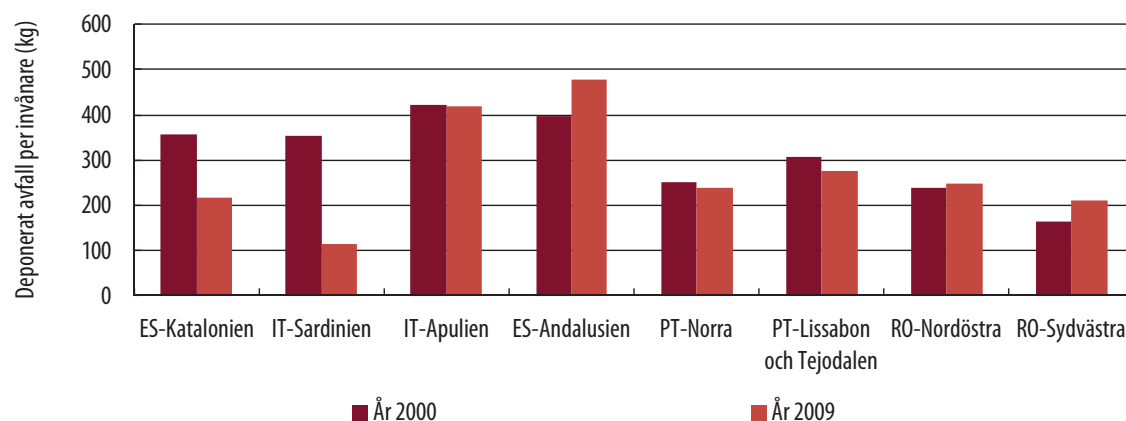

¹ För regionen nordöstra Rumänien innefattar deponeringskvoten det avfall som samlades in 2003–2009 och separat insamling 2004–2009. För Andalusien gäller kvoten för separat insamling perioden 2002–2008 och för regionen sydvästra Rumänien gäller kvoterna för deponering av insamlat avfall och separat insamling åren 2006–2009.

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av tillgängliga uppgifter från kommissionen och i medlemsstaterna.

FIGUR 5

DEPONERAT AVFALL PER INVÅNARE (KG) 2000 OCH 2009¹

¹ För regionen nordöstra Rumänien gäller uppgifterna 2003 och 2009 och för region sydväst i Rumänien 2007 och 2009.

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av tillgängliga uppgifter från kommissionen och i medlemsstaterna.

42. Samma regioner, Sardinien och Katalonien, är de enda som bidrog till uppfyllelsen av EU:s mål för särskilda typer av kommunalt avfall:

- a) När det gällde bortstyrning av biologiskt nedbrytbart avfall från deponering bidrog endast Sardinien och Katalonien till uppfyllelsen av deponeringsdirektivets mål. Två andra regioner bidrog inte till uppfyllelsen av EU-målen och för fyra andra gick tidsfristen för målet ut 2010. Uppgifter för 2010 var inte tillgängliga när revisionen gjordes men trenden före 2010 tydde inte på att det biologiskt nedbrytbara avfall som deponerades ökade¹⁶ (se **tabell 2**).
- b) När det gällde målen i förpackningsdirektivet varierade situationen betydligt i de åtta regionerna. Katalonien, Sardinien och Andalusien bidrog till uppfyllelsen av EU:s mål. I de fem andra regionerna gjordes ingen särskild övervakning på regional nivå. På grundval av de uppgifter som inhämtades i medlemsstaterna bedömde revisionsrätten att det var osannolikt att dessa regioner skulle bidra till uppfyllelsen av EU:s mål eftersom kvoten för separat insamling var låg.
- c) Fem av de åtta regionerna i urvalet¹⁷ bidrog inte till uppfyllelsen av EU:s mål för separat insamling av elektriska och elektroniska produkter som skulle uppfyllas 2006 enligt direktivet om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter, även om en positiv trend kunde konstateras generellt sett. Katalonien hade redan bidragit 2006, och Sardinien och Apulien 2009 och 2010.

¹⁶ För Portugal fanns endast uppgifter på nationell nivå.

¹⁷ ES-Andalusien, RO-Nordöstra och RO-Sydvästra. Det fanns inga uppgifter på regional nivå för de två utvalda regionerna i Portugal, Lissabon och Tejedalen och norra Portugal. Målet uppfylldes dock inte av medlemsstaten som helhet.

TABELL 2

TRENDEN FÖR ANDELEN BIOLOGISKT NEDBRYTBART AVFALL SOM DEPONERAS BASERAT PÅ DEN TOTALA MÄNGD BIOLOGISKT NEDBRYTBART AVFALL SOM PRODUCERADES 1995

Regioner i urvalet	2006		2009	
	Uppnådd andel	Mål	Uppnådd andel	Mål
ES-Katalonien	69 %	< 75 %	45 %	< 50 %
IT-Sardinien	59 %	< 75 %	36 %	< 50 %
IT-Apulien	84 % ²	< 75 %	85 %	< 50 %
ES-Andalusien	87 %	< 75 %	93 %	< 50 %
Portugal ¹	79 %	Ej tillämpligt	78 %	< 75 % ⁵
RO-Nordöstra	56 % ³	Ej tillämpligt	69 % ³	< 75 % ⁵
RO-Sydvästra	75 % ⁴	Ej tillämpligt	87 %	< 75 % ⁵

¹ Uppgifter finns bara på medlemsstatsnivå och saknas för de två regionerna.

² Uppgifter för 2008.

³ Det kommunala avfall som inte samlades in och som uppgick till 35 respektive 27 % av det totalt genererade kommunala avfallet tillkommer.

⁴ Uppgifter för 2007.

⁵ Mål för 2010.

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av tillgängliga uppgifter från kommissionen och i medlemsstaterna.

DE OLAGLIGA SOPTIPPARNAS FÖRSVANN I HÄLFTEN AV REGIONERNA MEN AVFALL DEPONERADES OFTAST UTAN ATT HA BEHANDLATS

- 43.** Enligt uppgifter från de granskade regionerna hade de olagliga soptipporna antingen försvunnit eller blivit mycket färre under perioden 2000–2009:
- a) I fyra regioner fanns inga olagliga soptippar när revisionen gjordes enligt uppgifter från myndigheterna.
  - b) I de fyra andra regionerna användes fortfarande olagliga soptippar, särskilt i de två utvalda regionerna i Rumänien där det kommunala avfallet endast samlades in för 54 respektive 33 % av befolkningen 2009. Den bristande insamlingen av kommunalt avfall i dessa två regioner var särskilt tydlig på landsbygden.
- 44.** I de granskade regionerna deponerades i allmänhet det kommunala avfallet utan korrekt behandling trots att det i deponeringsdirektivet föreskrivs att avfall som deponeras ska behandlas för att minska mängden avfall eller riskerna för människors hälsa eller miljön. Revisionsrätten konstaterade följande:
- a) Kommunalt avfall deponerades i allmänhet utan behandling i fyra av de utvalda regionerna¹⁸. I dessa regioner förekom dessutom separat insamling endast i ett mycket begränsat antal kommuner, vilket ledde till höga nivåer av biologiskt nedbrytbart avfall i det deponerade avfallet.
  - b) I en region behandlades avfallet innan det deponerades endast för omkring 40 % av regionens totala befolkning. Avsaknaden av behandling mildrades dock delvis av att det biologiskt nedbrytbara avfallet samlades in separat i större delen av regionen.

¹⁸ Rumänien har beviljats en extra tidsfrist till 2017 för att garantera att alla existerande deponier uppfyller kraven i deponeringsdirektivet.

- c) I de tre återstående regionerna fanns det fler anläggningar för mekanisk biologisk behandling som behandlade avfallet innan det deponerades men i allmänhet nådde de inte upp till det förväntade resultatet (se **ruta 8**).

VIDTOGS ÅTGÄRDER FÖR ATT MAXIMERA EU-FINANSIERINGENS ÄNDAMÅLSENLIGHET?

- 45.** För att maximera de medfinansierade infrastrukturernas ändamålsenlighet bör det vidtas informationsåtgärder och administrativa och ekonomiska stödåtgärder, som medvetandekampanjer, kvalitetsnormer och separat insamling eller avgifter baserade på avfallsmängd och deponiavgifter (se punkt 9), för att främja förebyggande och återvinning av avfall i enlighet med EU:s avfallshierarki (se **figur 3**). EU:s ekonomiska stöd bör uppmuntra genomförandet av sådana stödåtgärder. Lämpliga bestämmelser och riktlinjer bör tillämpas.

RUTA 8

EXEMPEL PÅ EN REGION DÄR DET FANNS BEHANDLINGSANLÄGGNINGAR SOM DOCK INTE FUNGERADE TILLFREDSSTÄLLANDE

I en av regionerna i urvalet tog 22 av de 28 deponier som var i drift när revisionen gjordes emot förhandsbehandlat avfall från mekaniska biologiska behandlingsanläggningar. Dessa anläggningar uppfyllde dock inte sina resultatmål. I genomsnitt deponerades 76 % av det avfall som kom in till de 23 behandlingsanläggningarna i regionen under 2008 med en hög andel biologiskt nedbrytbara ämnen trots behandlingen. En granskad anläggning (Linares, Spanien) återvann endast mellan 6 och 9 % av det biologiskt nedbrytbara avfallet i stället för det föreskrivna målet på 25 till 28 %.

- 46.** Revisionsrätten kontrollerade om
- a) det fanns instrument för information och administrativt och ekonomiskt stöd på medlemsstatsnivå och/eller regional nivå till stöd för den medfinansierade infrastrukturen för avfallshantering och om kommissionen uppmuntrade genomförandet av dem när den godkände operativa program eller projekt,
  - b) EU:s bestämmelser och riktlinjer sannolikt maximerade EU-finansieringens ändamålsenlighet.

INFORMATIONÅTGÄRDER OCH ADMINISTRATIVA OCH EKONOMISKA STÖDÅTGÄRDER VIDTOGS I MYCKET VARIERANDE GRAD I REGIONERNA I URVALET

INFORMATIONÅTGÄRDER

- 47.** I de regioner där de utvalda infrastrukturerna för avfallshantering låg fanns det i allmänhet bevis på kompletterande informationsverksamhet som kampanjer för att öka allmänhetens medvetenhet eller broschyrer med riktlinjer för avfallshantering. I **ruta 9** beskrivs ett sådant fall.

RUTA 9

ETT BRA EXEMPEL PÅ HUR ÖKAD MEDVETENHET HOS ALLMÄNHETEN KAN LEDA TILL BÄTTRE KVALITET PÅ INFRASTRUKTURERNAS RESULTAT

En komposteringsanläggning i Portugal (Lipor) drevs av ett företag som levererade avfallshanteringstjänster (separat insamling och behandling) till åtta kommuner med tillsammans cirka en miljon invånare. Företaget ansåg att kommunikation och högt deltagande var avgörande för att lyckas med avfallshantering och sökte därför ständigt informera och utbilda allmänheten och öka dess medvetenhet. När komposteringsanläggningen byggdes pågick samtidigt kommunikations- och medvetandekampanjer och en särskild marknadsstrategi för kompost. Användarenkäter gjordes regelbundet, ett gratis telefonnummer för information inrättades och riktlinjer för avfallshantering publicerades och distribuerades. Alla dessa ansträngningar ledde till att hushåll och handel på ett tillfredsställande sätt källsorterade det biologiskt nedbrytbara avfallet, vilket gjorde det möjligt att producera och sälja kompost av hög kvalitet (se **ruta 2**).

- 48.** Revisionsrätten konstaterade emellertid följande:
- a) Inte i någon region i urvalet mätte de ansvariga myndigheterna om deras informationskampanjer var framgångsrika och mätbara mål hade inte fastställts från början.
  - b) I de två utvalda regionerna i Rumänien var, trots några medvetandekampanjer, nästan allt det biologiskt nedbrytbara avfall som samlades in separat förorenat och måste deponeras direkt i stället för att behandlas vid komposteringsanläggningarna.

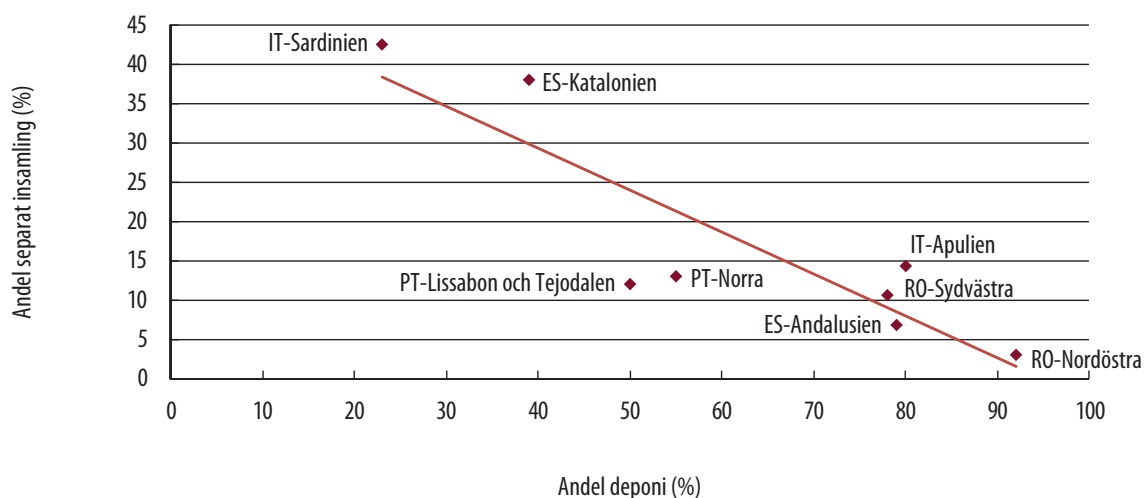
ADMINISTRATIVA ÅTGÄRDER

- 49.** I enlighet med avfallsdirektivet hade de åtta regionerna infört ett system där de utfärdade tillstånd till företag som utförde avfallsbehandling. När revisionen gjordes besiktigades alla infrastrukturer av de ansvariga myndigheterna. Besiktningarna handlade dock endast om att bedöma möjlig miljöpåverkan och inte om hur avfallshanteringsanläggningarna fungerade (se **ruta 6**).
- 50.** När det gäller separat insamling konstaterade revisionsrätten att det fanns stora olikheter i hur den genomfördes i de regioner och kommuner som betjänades av de infrastrukturer för avfallshantering som granskades. Separat insamling av förpackningsmaterial, papper, kartong och glas genomfördes allmänt, vilket bidrog till det goda resultat som konstaterades för de granskade sorteringsanläggningarna, men separat insamling av biologiskt nedbrytbart avfall fungerade tillfredsställande endast i två regioner. Dessa regioner bidrog till att uppfylla EU:s mål för bortstyrning av biologiskt nedbrytbart avfall och lyckades sänka antalet deponerade kilo per invånare (se punkterna 41–42). I de sex övriga regionerna skedde i allmänhet ingen separat insamling av biologiskt nedbrytbart avfall eller också var insamlingen inte ändamålsenlig. Detta ledde till att de komposteringsanläggningar som behandlade blandat avfall eller biologiskt nedbrytbart avfall som inte hade källsorterats korrekt fick dåliga resultat.

51. Siffrorna visar på ett omvänt förhållande mellan separat insamling och andelen avfall som deponeras (se **figur 6**).
52. När det gäller kvalitetsnormer för kompost konstaterade revisionsrätten att fyra regioner saknade sådana normer när revisionen gjordes. I de fyra återstående regionerna tilläts mycket varierande koncentrationer av tungmetaller i komposten och gränserna var mindre strikta än i EU:s utkast till riktlinjer. Avsaknaden av kvalitetsnormer bidrog till att anläggningarna för kompostering och anaerob nedbrytning hade svårt att sälja sin kompost.

FIGUR 6

OMVÄNT FÖRHÅLLANDE MELLAN SEPARAT INSAMLING OCH ANDELEN AVFALL SOM DEPONERAS¹

¹ För RO-Nordöstra och RO-Sydvästra beräknades andelen deponi enbart utifrån insamlat avfall.

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av tillgängliga uppgifter från kommissionen och i medlemsstaterna.

EKONOMISKA ÅTGÄRDER

53. På grundval av genomgången av de avfallshanteringsavgifter som kommunerna debiterade hushållen i minst de tre största kommunerna som utnyttjade varje infrastruktur i urvalet kunde revisionsrätten konstatera följande:

- a) Alla avgifter var fasta¹⁹ och byggde inte på debitering efter avfallsmängd som utgår från principen om att förorenaren ska betala och är tänkt att förebygga eller minska avfallsgenereringen.
- b) Några kommuner hade infört komponenter i sin prissättning för att uppmuntra materialåtervinning trots att de inte debiterade efter avfallsmängd (se **ruta 10**).

¹⁹ Avgifterna beräknades utifrån lägenheternas eller husens storlek, antalet personer i hushållet, dricksvattenkonsumtionen eller en kombination av dessa element och ingen hänsyn togs till den mängd avfall som genererades av varje hushåll.

²⁰ Liksom även privatpersoner vid bortskaffande i deponier.

54. En avfallsskatt som kommunerna²⁰ ska betala för varje ton avfall som deponeras och/eller förbränns utöver de vanliga deponerings- och/eller förbränningsavgifterna är ett annat ekonomiskt incitament för att försöka ändra beteenden. Fem av de åtta regionerna i urvalet har infört avfallsskatter för att gynna avfallshanteringsalternativ som är mindre skadliga för miljön. De två regionerna med de högsta deponiskatterna uppvisade den lägsta andelen deponerat avfall under 2009 (se **figur 7**) och de största förbättringarna under perioden 2000–2009. För att gynna separat insamling kopplade två regioner storleken på avfallsskatten till den andel separat insamling som varje kommun uppnådde (se **ruta 11**).

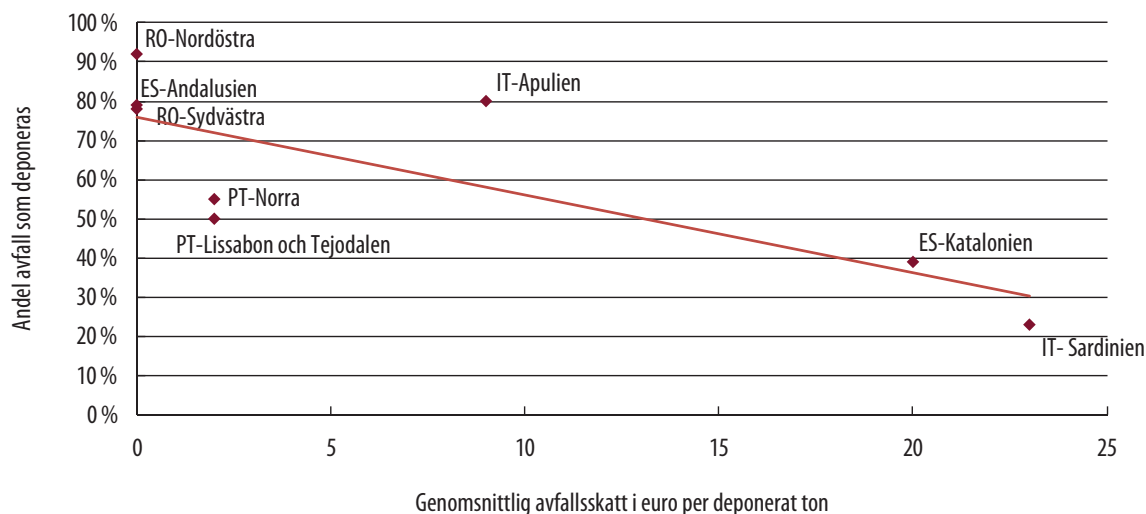
RUTA 10

EXEMPEL PÅ AVFALLSHANTERINGSAVGIFTER MED KOMPONENTER SOM SKA UPPMUNTRA TILL MATERIALÅTERVINNING

För att uppmuntra materialåtervinning gav några kommuner i Katalonien rabatt på avfallshanteringsavgifterna om hushållen komposterade hemma, använde insamlingscentraler eller deltog i medvetandekampanjer. Källsorteringsgraden i dessa kommuner (39 %) var högre än i de kommuner som inte tillämpade ekonomiska incitament (29 %). Andra kommuner i Katalonien tog hänsyn till den andel avfall som deponerades när avgiften fastställdes för att gynna hushållen i de kommuner som hade en lägre deponeringsandel.

FIGUR 7

AVFALLSSKATT OCH ANDEL KOMMUNALT AVFALL SOM DEPONERADES UNDER 2009¹

¹ Uppgifterna för ES-Andalusien och IT-Apulien gäller 2008. När det gäller RO-Nordöstra och RO-Sydvästra tar andelen deponerat avfall ingen hänsyn till avfall som inte samlas in.

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av tillgängliga uppgifter från kommissionen och i medlemsstaterna.

RUTA 11

EXEMPEL PÅ DEN AVFALLSSKATT SOM FASTSTÄLLTS FÖR DEPONERAT ELLER FÖRBRÄNT AVFALL PÅ GRUNDVAL AV DEN ANDEL SEPARAT INSAMLING SOM VARJE KOMMUN UPPNÅTT

För att uppmuntra källsortering av avfall anpassar Sardinien sedan 2005 den avgift som tas ut för deponerat eller förbränt avfall till den andel separat insamling som varje kommun har uppnått. För 2010 t.ex. tillämpades en skattesänkning på 20 % om den separata insamlingen uppgick till mellan 50 och 60 %. Om den separata insamlingen var över 60 % sänktes skatten för kommunen med 40 %. Om den separata insamlingen emellertid var lägre än 50 % (eller 40 % beroende på antalet invånare i kommunen) debiterades en straffavgift på ytterligare 5,16 euro/ton.

KOMMISSIONEN UPPMUNTRADE INTE GENOMFÖRANDET AV STÖDÅTGÄRDER NÄR DEN GODKÄNDE OPERATIVA PROGRAM ELLER PROJEKT

- 55.** Strukturåtgärdsfinansieringen påverkade inte genomförandet av informationsåtgärder och administrativa och ekonomiska stödåtgärder. Kommissionen begärde begränsad information om sådana instrument när den beslutade att medfinansiera infrastruktur för avfallshantering:
- När det gällde Eruffinansiering konstaterade revisionsrätten att nio av de tio utvalda operativa programmen saknade information om särskilda administrativa åtgärder och det sades ingenting om avfallsskatter eller avfallshanteringsavgifter som betalades av hushållen (fasta avgifter eller debitering efter avfallsmängd).
  - Även om kommissionen bedömde och godkände varje samhällningsfondsprojekt för sig under programperioden 2000–2006 konstaterade revisionsrätten att de uppgifter om stödåtgärder som kommissionen begärde av medlemsstaterna i allmänhet inte var så detaljerade att de garanterade att stödåtgärderna existerade innan EU-finansiering beviljades.
- 56.** De genomföranderapporter som har överlämnats av medlemsstaterna i urvalet i enlighet med kraven i EU:s avfallsdirektiv innehåller viss information om sådana stödåtgärder (till exempel information om införande av en deponiskatt, besiktningar och information till allmänheten). Revisionsrätten kunde dock inte se att det fanns någon koppling mellan den bedömning av genomföranderapporter som görs av GD Miljö och den finansiering av infrastruktur för avfallshantering som GD Regional- och stadspolitik ansvarar för. Medlemsstater som inte rapporterar till kommissionen eller lämnar ofullständiga rapporter får lika tillgång till strukturåtgärdsmedel till infrastruktur för avfallshantering.
- 57.** Bristen på en koppling mellan EU-finansiering och förekomsten av stödinstrument var särskilt tydlig när det gällde tillämpningen av principen om att "förorenaren ska betala" som är en av de principer som EU:s miljöpolitik bygger på²¹. Principen infördes med avfallsdirektivet 1975²² och har sedan införts i andra särdirektiv om avfallshantering, som deponeringsdirektivet²³. Enligt förordningarna om sammanhållningspolitiken och kommissionens interna riktlinjer ska EU:s ekonomiska stöd ta hänsyn till tillämpningen av principen genom differentierade stödsatser²⁴.

²¹ Artikel 191.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (konsoliderad version).

²² Artikel 15 i direktiv 75/442/EEG, artikel 15 i direktiv 91/156/EEG, artikel 15 i direktiv 2006/12/EG och artikel 14 i direktiv 2008/98/EG.

²³ Artikel 10 i direktiv 1999/31/EG.

²⁴ Artikel 29 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna: "Fondernas bidrag skall differentieras [...] genom tillämpning av [...] principen om att förorenaren skall betala." Artikel 52 i rådets förordning nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999: "Stödet från fonderna kan anpassas [...] genom tillämpning av principen om att förorenaren betalar." Artikel 55 i förordning (EG) nr 1083/2006: "Vid beräkningen [av stödberättigande utgifter för inkomstgenererande projekt] skall förvaltningsmyndigheten ta hänsyn till [...] tillämpning av principen att förorenaren betalar."

58. Kommissionen vidareutvecklade denna princip om differentierade stödsatser för perioden 2000–2006 i en teknisk rapport²⁵ där det fastslogs att när finansieringen av ett projekt inbegriper ett system med avgifter (till exempel låga fasta avgifter) som inte bygger på den verkliga resursförbrukningen och som inte bidrar med tillräckliga ekonomiska medel för att korrekt underhålla infrastrukturen eller täcka driftskostnaderna och en stor del av avskrivningskostnaderna bör bidragsnivån sänkas. I dessa fall bör den föreslagna stödsatsen normalt vara den i kolumn 5 i **bilaga IV**.
59. Även om drifts- och avskrivningskostnaderna för de utvalda infrastrukturerna inte täcktes av hushållens avfallshanteringsavgifter konstaterade revisionsrätten att kommissionen inte tillämpade principen om differentierade stödsatser genom att sänka medfinansieringsnivån. I nästan samtliga fall var därför nivån på den beviljade medfinansieringen högre än den nivå som skulle ha tillämpats enligt principen om differentierade stödsatser (se **bilaga IV**). Några kommuner tog inte ut någon avfallshanteringsavgift från hushållen.
60. De avgifter som kommunerna debiterade hushållen för avfallshanteringen varierade betydligt, till och med inom varje region (se **tabell 3**). Skillnaderna, som i några fall var upp till 300 % inom samma region, kunde inte enbart förklaras av skillnader i hushållens genomsnittsinkomst och vad hushållen hade råd att betala eller i de utvalda kommunernas kostnader för avfallshantering.

²⁵ Den nya programperioden 2000–2006: Teknisk rapport 1 – Tillämpning av principen om att förorenaren ska betala - *Differentiating the rates of Community assistance for Structural Funds, Cohesion Fund and ISPA infrastructure operations* (differentiering av nivåerna på gemenskapsstöd till infrastrukturinsatser från strukturfonderna, Sammanhållningsfonden och Ispa) (6.12.1999).

TABELL 3

HUSHÅLLENS AVGIFTER FÖR AVFALLSHANTERING I DE UTVALDA KOMMUNERNA UNDER 2009 ELLER 2010

Region	Lägsta avgift	Högsta avgift	Skillnad i %
ES-Katalonien	40,25 euro per hushåll	166,50 euro per hushåll	314 %
IT-Sardinien	1,02 euro per m ²	3,3 euro per m ²	224 %
IT-Apulien	1,57 euro per m ²	2,62 euro per m ²	67 %
ES-Andalusien	69,60 euro per hushåll	94,36 euro per hushåll	36 %
PT-Norra	0 euro	76,20 euro per hushåll	-
PT-Lissabon och Tejedalen	0 euro	70,38 euro per hushåll	-
RO-Nordöstra	8,69 euro per person (de utvalda infrastrukturerna betjänade endast en kommun)		Ej tillämpligt
RO-Sydvästra	16,2 euro per person (de utvalda infrastrukturerna betjänade endast en kommun)		Ej tillämpligt

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av revisionsbevis som inhämtades under revisionen.

BRISTER I EU:S REGELVERK OCH RIKTLINJER OM AVFALL KONSTATERADES

- 61.** EU:s bestämmelser och riktlinjer om avfall kan bidra till att maximera EU-finansieringens ändamålsenlighet. Revisionsrätten konstaterade att det fanns brister inom detta område.

²⁶ Kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om Europeiska gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram (KOM/2001/31 slutlig).

MÅLEN I EU:S DIREKTIV OM FÖREBYGGANDE AV AVFALL SAKNAR FOKUS

- 62.** I EU:s avfallshierarki i avfallsdirektivet anges förebyggande som det första alternativet vid avfallshantering. Sjätte miljöhandlingsprogrammet²⁶ hade ett övergripande mål om att väsentligt minska avfallsproduktionen och bortskaffandet.

²⁷ Artikel 6 a i direktiv 1999/31/EG: "genom minskning av mängden [ö.a. EN: quantity] avfall eller riskerna för människors hälsa eller miljön", artikel 2 h: "så att dess mängd [ö.a. EN: volume] eller farlighet minskas, hanteringen underlättas eller återvinning gynnas".

- 63.** De mål som anges i EU-direktiven om avfallshantering gäller dock endast materialåtervinning, återvinning och bortstyrning av biologiskt nedbrytbart avfall från deponier och tar inte upp förebyggande eller minskning av avfallsmängden (se punkt 39).

OKLART VAD SOM AVSES MED BEHANDLING FÖRE BORTSKAFFANDE

- 64.** Enligt deponeringsdirektivet ska endast avfall som har behandlats deponeras. Direktivet anger emellertid inte tillräckligt tydligt vad en sådan behandling ska bestå av och om behandlingen ska minska den mängd avfall som deponeras eller bara volymen²⁷.

- 65.** Denna brist på tydlighet när det gäller vad som avses med behandling före deponering har utmynnat i olika strategier på nationell och/eller regional nivå. En av regionerna i urvalet hade till exempel satsat på anläggningar för mekanisk biologisk behandling, vars resultat när det gällde att minska det deponerade avfallet inte var tillfredsställande. När man hade höga nivåer av separat insamling i två andra regioner ansågs avfallet ha behandlats och gick därför direkt till deponi (se punkterna 28 och 44).

DET SAKNAS KVALITETSNORMER FÖR KOMPOST PÅ EU-NIVÅ

- 66.** EU medfinansierade anläggningar för kompostering och anaerob nedbrytning i alla åtta regioner i urvalet. När revisionen gjordes hade dock fyra regioner inga kvalitetsnormer för kompost. I de fyra återstående regionerna varierade de tillåtna koncentrationerna av tungmetaller betydligt (se punkt 52).
- 67.** Att det saknades kvalitetsnormer för kompost på nationell/regional nivå, eller att de kvalitetsnormer som fanns varierade betydligt, hindrade framväxten av en marknad för kompost och gjorde det svårt för anläggningarna att sälja den kompost de producerade. Det finns inga kvalitetsnormer för kompost på EU-nivå.

DET SAKNAS EU-RIKTLINJER OM EKONOMISK SÄKERHET FÖR AVSLUTNINGSKOSTNADER FÖR DEPONIER

- 68.** När det gäller den ekonomiska säkerheten för att täcka avslutnings- och efterbehandlingskostnader konstaterade revisionsrätten att det fanns stora skillnader mellan beräkningsmetoderna i de sex regioner där deponier ingick i urvalet, vilket ledde till mycket varierande belopp för deponier med samma kapacitet och pekar på att beloppen kanske inte alltid räcker för att täcka samtliga kostnader under 30 år såsom krävs enligt deponeringsdirektivet. EU har varken gett medlemsstaterna riktlinjer om hur avslutnings- och efterbehandlingskostnaderna bör beräknas eller uppmuntrat till erfarenhetsutbyte mellan medlemsstaterna på detta område (se punkterna 33 och 34).

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

- 69.** I nästan alla regioner i urvalet noterades vissa framsteg i avfallshanteringen men ändamålsenligheten för de strukturåtgärdsmedel till infrastruktur för avfallshandling som skulle hjälpa medlemsstaterna att uppfylla EU:s avfallspolitiska mål begränsades av det dåliga genomförandet av stödåtgärder och av brister i EU:s regler och riktlinjer. Kommissionen uppmuntrade inte genomförandet av stödåtgärder när den bedömde operativa program eller projekt som den ansvarade för. För att de medfinansierade infrastrukturerna ska kunna fungera måste det finnas separat insamling vid källan vilket ofta inte var fallet. Även om det i alla regioner i urvalet hade skett vissa förbättringar av avfallshandling uppfyllde endast 25 % EU:s avfallspolitiska mål och då främst de regioner som hade infört stödåtgärder.

SÅ FUNGERADE INFRASTRUKTURERNA FÖR HANTERING AV KOMMUNALT AVFALL

- 70.** Hur den medfinansierade infrastrukturen fungerade avgjordes i stor utsträckning av strategierna för avfallsinsamling:
- De sorteringsanläggningar som återvinner förpackningsavfall som källsorterats av hushållen fungerade tillfredsställande (se punkterna 23–24).
  - I allmänhet fungerade de anläggningar för kompostering och anaerob nedbrytning där det biologiskt nedbrytbara avfallet samlades in separat (och där avfallet inte var förorenat) bättre än de anläggningar som behandlade osorterat avfall som inte fungerade tillfredsställande (se punkt 25).
  - De anläggningar för mekanisk biologisk handring som tog emot avfall som inte hade källsorterats lyckades i allmänhet inte bidra till uppfyllelsen av EU:s avfallspolitiska mål eftersom större delen av det avfall som kom in till anläggningarna deponerades (se punkterna 26 och 27).
- 71.** Vid samtliga deponeringsanläggningar i urvalet deponerades avfallet efter att ha fått antingen otillräcklig behandling eller ingen behandling alls, vilket innebar att en hög andel biologiskt nedbrytbara ämnen deponerades (se punkt 28).

- 72.** Nästan alla de granskade infrastrukturerna uppfyllde miljökraven. Fem av de sju utvalda deponierna hade dock inte tillräcklig ekonomisk säkerhet för att täcka avslutnings- och efterbehandlingskostnaderna. Stora brister konstaterades i de metoder som användes för att fastställa det belopp för ekonomisk säkerhet som krävdes. I de flesta fall är de fastställda beloppen otillräckliga för att täcka alla tillhörande kostnader (se punkterna 29–34).

REKOMMENDATION 1

- a) **Medlemsstaterna** bör
  - i) satsa på infrastruktur för avfallshantering som behandlar källsorterat avfall (inbegripet biologiskt nedbrytbart avfall när det är kostnadseffektivt),
  - ii) se till att kommunalt avfall som deponeras har behandlats innan det bortscaffas,
  - iii) se till att deponeringsanläggningar har tillräcklig ekonomisk säkerhet för att täcka avslutnings- och efterbehandlingskostnader under minst 30 år och att en lämplig metod för beräkning av kostnaderna används.
- b) **Kommissionen** bör villkora EU-bidraget till att medlemsstaterna genomför dessa rekommendationer.

EU:S AVFALLSPOLITISKA MÅL PÅ REGIONAL NIVÅ

- 73.** Revisionsrätten konstaterade att det fanns stora brister i medlemsstaternas rapportering av uppfyllelsen av EU:s mål, vilket innebar att kommissionen inte alltid kunde bedöma om medlemsstaternas resultat var i linje med EU:s avfallsmål. Kommissionen kontrollerar att de lämnade siffrorna är konsekventa men bedömer inte om de är tillförlitliga och ställer inte samman information om uppfyllelsen av EU:s mål på regional nivå (se punkterna 37–38).
- 74.** Trots att en viss förbättring av avfallshanteringen kunde konstateras i nästan samtliga utvalda regioner
- ökade avfallsproduktionen per invånare i sex av de åtta regionerna i urvalet trots att förebyggande är grundläggande i EU:s hierarki över avfallshanteringsåtgärder (se punkt 39),
  - ökade endast en fjärdedel av regionerna i urvalet betydligt den separata insamlingen och minskade därigenom sitt beroende av deponering och bidrog till att uppfylla EU:s mål (se punkterna 40–42),
  - deponerades avfall i allmänhet utan att ha genomgått en lämplig behandling eller någon behandling alls (se punkt 44).

REKOMMENDATION 2

- Medlemsstaterna** bör inrätta tillförlitliga databaser om avfallshandling, både för att övervaka sina framsteg mot uppfyllelsen av EU:s avfallspolitiska mål och för att ha underlag för sin rapportering till kommissionen.
- Kommissionen** bör bedöma tillförlitligheten i medlemsstaternas uppgifter.
- Kommissionen, Europaparlamentet och rådet** bör överväga att koppla det ekonomiska stödet från EU till uppfyllelse av EU:s avfallspolitiska mål.

ÅTGÄRDER SOM VIDTAGITS FÖR ATT MAXIMERA EU-FINANSIERINGENS ÄNDAMÅLSENLIGHET

- 75.** EU-finansieringens ändamålsenlighet maximerades inte på grund av det bristfälliga genomförandet av stödåtgärder.
- 76.** Genomförandet av informationsåtgärder och administrativa och ekonomiska stödåtgärder varierade mycket i regionerna i urvalet:
- a) En medveten allmänhet som var villig att delta i avfallshanterings-systemet föreföll vara en nyckelfaktor för att infrastrukturerna för avfallshantering skulle bli framgångsrika, i synnerhet när det gällde hushållens källsortering. Inte i någon av regionerna i urvalet mätte de ansvariga myndigheterna resultaten av de informationsåtgärder som de hade genomfört (se punkterna 47–48).
  - b) Endast de regioner som tillämpade separat insamling vid källan av biologiskt nedbrytbart avfall bidrog till att uppfylla EU-målen för bortstyrning (se punkterna 50–51).
  - c) Fyra av de åtta regionerna i urvalet saknade helt kvalitetsnormer för kompost och i de återstående fyra tilläts mycket varierande koncentrationer av tungmetaller vilket bidrog till att marknaden för den kompost som producerades av anläggningarna för kompostering och anaerob nedbrytning i urvalet utvecklades långsamt (se punkt 52).
  - d) Tillämpningen av ekonomiska instrument via avgifter eller avfalls-skatter visade sig ha stor effekt på projektens och regionernas resultat när det gällde avfallshantering (se punkterna 53–54).
  - e) Kommissionen uppmuntrade inte genomförandet av stödåtgärder, särskilt principen om att förorenaren ska betala, då det inte kunde konstateras att differentierade stödsatser hade tillämpats för projekten i urvalet (punkterna 55–60).

REKOMMENDATION 3

- a) **Medlemsstaterna** bör
- i) lägga större vikt vid att höja allmänhetens medvetande om avfallsfrågan och öka deltagandet, särskilt när det gäller hushållens källsortering; resultat av medvetandekampanjer och utbildningsstrategier bör alltid mätas,
  - ii) satsa på att genomföra separat insamling, även av biologiskt nedbrytbart avfall när det är kostnadseffektivt, för att få infrastrukturerna för avfallshantering att fungera optimalt och göra framsteg när det gäller uppfyllelsen av EU:s avfallspolitiska mål,
  - iii) införa ekonomiska instrument i avfallshantering för att uppmuntra förebyggande av avfall och materialåtervinning, särskilt genom en avfallsskatt, debitering efter avfallsmängd och andra incitament i de avgifter som hushållen betalar.
- b) **Kommissionen** bör
- i) villkora EU-bidraget till att medlemsstaterna genomför dessa rekommendationer,
  - ii) när det gäller principen om att förorenaren ska betala, för att godkänna operativa program begära att medlemsstaterna tillämpar sänkta stödsatser när de avfallshanteringsavgifter som hushållen betalar inte täcker driftskostnaderna och en stor del av avskrivningskostnaderna för den kommunala avfallshantering; kommissionen bör själv tillämpa denna princip när den godkänner större projekt.

77. Förbättringar av EU:s bestämmelser och riktlinjer kan bidra till att maximera ändamålsenligheten när det gäller strukturåtgärdsfinansiering av infrastruktur för hantering av kommunalt avfall. Revisionsrätten konstaterade följande:

- a) Målen i EU:s avfallsdirektiv om förebyggande av avfall saknar fokus trots att förebyggande är det första förvaltningsalternativet enligt avfallsdirektivet (se punkterna 62–63).
- b) Det är oklart vad som avses med behandling före bortskaffande vilket leder till olika strategier på nationell och regional nivå (se punkterna 64–65).
- c) Det finns inga kvalitetsnormer för kompost på EU-nivå trots att det saknas normer på medlemsstatsnivå eller att de normer som finns är inkonsekventa vilket hindrade framväxandet av en marknad för kompost (se punkterna 66–67).
- d) Det saknas riktlinjer för vilken metod som ska användas för bedömningen av avslutnings- och efterbehandlingskostnader för deponier (punkt 68).

REKOMMENDATION 4

Kommissionen bör

- a) föreslå mål för förebyggande av avfall som följer EU:s avfallshierarki,
- b) förtydliga vad som avses med behandling före bortskaffande i deponeringsdirektivet för att garantera ett konsekvent synsätt i medlemsstaterna,
- c) överväga möjligheten att tillsammans med medlemsstaterna utarbeta kvalitetsnormer för kompost för att gynna framväxandet av en marknad för kompost,
- d) ta fram lämpliga riktlinjer och sprida bästa praxis om den metod som ska användas för att beräkna de avslutnings- och efterbehandlingskostnader för deponier som ska täckas av den ekonomiska säkerheten.

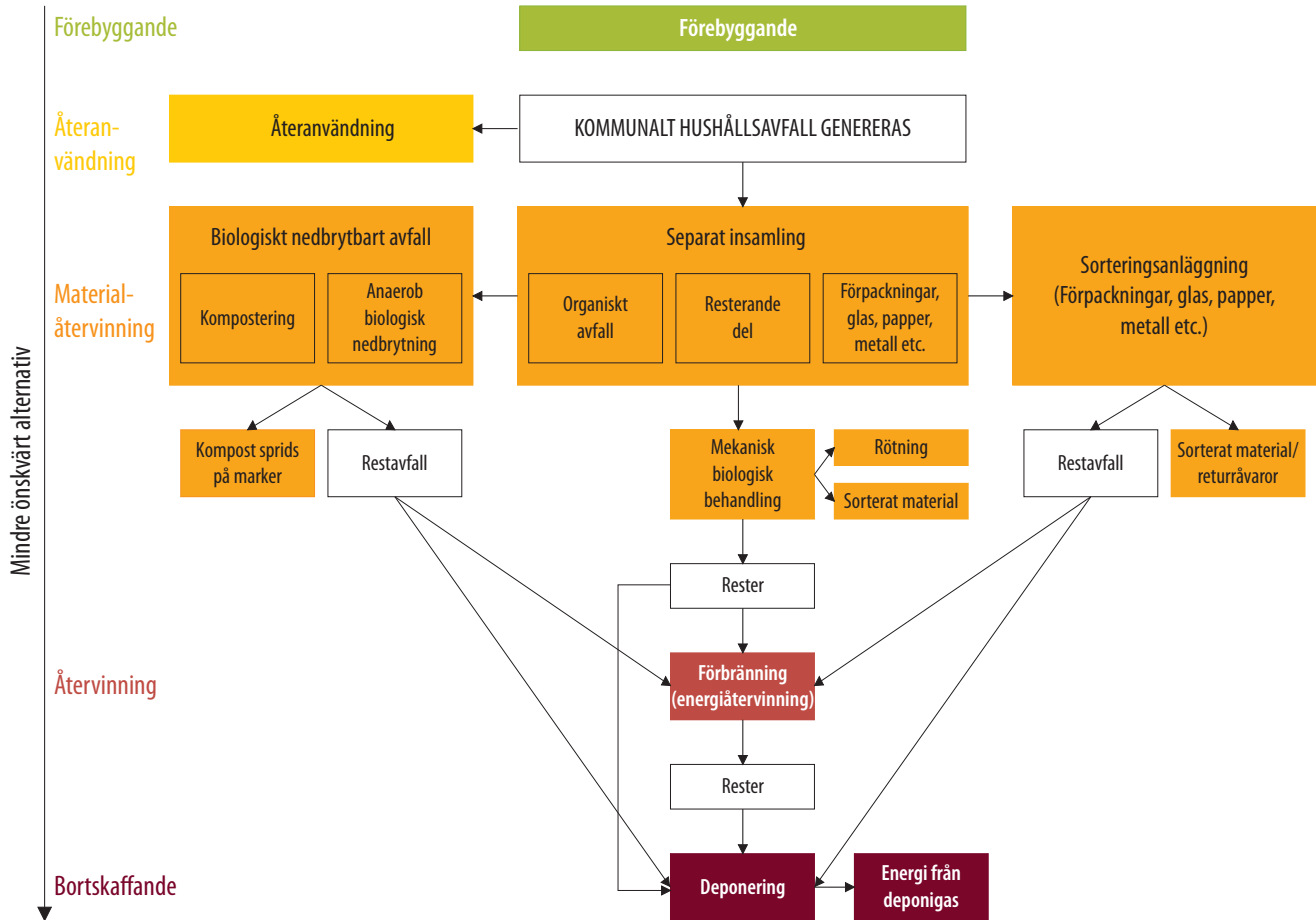
Denna rapport har antagits av revisionsrättens avdelning II, med ledamoten Harald NOACK som ordförande, vid dess sammanträde i Luxemburg den 24 oktober 2012.

För revisionsrätten

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA
Ordförande

AVFALLSHANteringSSYSTEM FRÅN AVFALLSKÄLLA TILL SLUTLIGT BORTSKAFFANDE

Kompletterande noter till diagrammet

Definitionerna i avfallsdirektivet:

Förebyggande: Åtgärder som vidtas innan ett ämne, ett material eller en produkt blivit avfall och innebär en minskning av mängden avfall, den negativa påverkan av miljön och människors hälsa eller halten av skadliga ämnen i material och produkter.

Återanvändning: Varje förfarande som innebär att produkter eller komponenter som inte är avfall återanvänds i samma syfte för vilket de ursprungligen var avsedda.

Materialåtervinning: Varje form av återvinningsförfarande genom vilket avfallsmaterial upparbetas till produkter, material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Det omfattar upparbetning av organiskt material men inte energiåtervinning och upparbetning till material som ska användas som bränsle eller fyllmaterial.

Återvinning: Varje förfarande vars främsta resultat är avfall som har ett nyttigt ändamål, genom att det antingen vid anläggningen eller i samhället i stort ersätter annat material som i annat fall skulle ha använts för ett visst syfte eller förbereds för detta syfte.

Bortskaffande: Varje förfarande som inte utgör återvinning, även om förfarandet sekundärt leder till regenerering av ämnen eller utvinning av energi.

STRUKTURÅTGÄRDSSTÖD SOM ÖRONMÄRKTS FÖR AVFALLSHANTERINGSPROJEKT

PROGRAMPERIODEN 2000–2006					
Medlemsstat	Sammanhållningsfonden (kommunalt och industriellt avfall)	Sammanhållningsfonden (miljö och avfall)	Eruf	TOTALT	% över totalbeloppet
Spanien	1 393 087 080	75 120 816	220 099 852	1 688 307 748	36,78
Grekland	365 649 728	0	297 647 168	663 296 896	14,45
Portugal	385 910 757	8 908 090	51 652 744	446 471 591	9,73
Italien	0	0	313 677 576	313 677 576	6,83
Ungern	176 848 871	27 958 830	15 167 782	219 975 483	4,79
Tyskland	0	0	197 557 502	197 557 502	4,30
Polen	74 031 202	29 438 760	91 424 570	194 894 532	4,25
Litauen	90 372 374	16 563 950	1 446 008	108 382 332	2,36
Rumänien	0	107 489 325	0	107 489 325	2,34
Frankrike	0	0	103 931 777	103 931 777	2,26
Irland	6 903 275	0	80 617 000	87 520 275	1,91
Slovenien	62 572 651	20 331 730	0	82 904 381	1,81
Tjeckien	47 345 000	0	16 328 485	63 673 485	1,39
Lettland	32 405 111	22 928 732	7 538 163	62 872 006	1,37
EU:s gränsöverskridande samarbete	0	0	56 691 788	56 691 788	1,24
Bulgarien	0	51 800 193	0	51 800 193	1,13
Cypern	0	28 722 415	0	28 722 415	0,63
Estland	23 096 673	0	2 389 009	25 485 682	0,56
Slovakien	0	0	22 870 561	22 870 561	0,50
Förenade kungariket	0	0	16 864 095	16 864 095	0,37
Malta	11 723 250	0	3 166 065	14 889 315	0,32
EU:s interregionala samarbete	0	0	13 985 683	13 985 683	0,30
Finland	0	0	6 222 300	6 222 300	0,14
Belgien	0	0	5 706 707	5 706 707	0,12
Nederländerna	0	0	5 680 360	5 680 360	0,12
Danmark	0	0	0	0	0
Luxemburg	0	0	0	0	0
Österrike	0	0	0	0	0
Sverige	0	0	0	0	0
EU TOTALT	2 669 945 972	389 262 841	1 530 665 195	4 589 874 008	100,00

Källa: Europeiska kommissionen.

PROGRAMPERIODEN 2007–2013		
Medlemsstat	Öronmärkt EU-belopp	% över totalbeloppet
Polen	1 311 253 636	21,01
Rumänien	792 840 872	12,71
Tjeckien	520 258 572	8,34
Spanien	462 015 554	7,40
Grekland	432 176 450	6,93
Slovakien	368 600 000	5,91
Ungern	366 500 000	5,87
Italien	338 072 531	5,42
Bulgarien	300 521 138	4,82
Litauen	278 995 046	4,47
Portugal	224 088 076	3,59
Slovenien	205 568 426	3,29
Frankrike	134 470 000	2,16
Lettland	129 500 000	2,08
Cypern	125 495 000	2,01
Estland	70 302 813	1,13
Malta	55 250 000	0,89
Tyskland	47 745 110	0,77
EU:s gränsöverskridande samarbete	47 890 793	0,77
Förenade kungariket	20 230 668	0,32
Irland	3 000 000	0,05
Belgien	2 382 219	0,04
Nederländerna	2 667 500	0,04
TOTALT	6 239 824 404	100,00

Källa: Europeiska kommissionen.

FÖRTECKNING ÖVER DE INFRASTRUKTURER SOM VALDES UT FÖR REVISIONEN

Region (medlemsstat)	Projektets namn	Typ av infrastruktur för avfallshandling	EU-fond
Katalonien (Spanien)	Anläggning för mekanisk biologisk behandling (Sant Adrià de Besòs)	Mekanisk biologisk behandling	Sammanhållningsfonden
Katalonien (Spanien)	Uppförande och anpassning av infrastruktur för kommunal avfallshandling i Katalonien (projekt 17 – Utvidgning och anpassning av deponin i Alt Empordà)	Deponi	Sammanhållningsfonden
Katalonien (Spanien)	Uppförande och anpassning av kommunal infrastruktur för avfallshandling i Katalonien (projekt 18 – komposteringsanläggning i Gironés)	Komposteringsanläggning	Sammanhållningsfonden
Sardinien (Italien)	Anläggning för produktion av kvalitetskompost (Serramanna)	Komposteringsanläggning	Eruf (operativt program Sardinien)
Sardinien (Italien)	Anläggning för anaerob nedbrytning (Villacidro)	Mekanisk biologisk behandling	Eruf (operativt program Sardinien)
Sardinien (Italien)	Anläggning för urval, stabilisering och produktion av avfallsbaserat bränsle (Olbia)	Mekanisk biologisk behandling	Eruf (operativt program Sardinien)
Apulien (Italien)	Anläggning för biostabilisering och kompostering i Cerignola	Mekanisk biologisk behandling	Eruf (operativt program Apulien)
Apulien (Italien)	Deponi (Cavallino)	Deponi	Eruf (operativt program Apulien)
Apulien (Italien)	Anläggning för biostabilisering (Cavallino)	Mekanisk biologisk behandling	Eruf (operativt program Apulien)
Apulien (Italien)	Skydd och regenerering av miljön genom utveckling av cykeln för kommunal avfallshandling (Brindisi)	Ej i drift när revisionen gjordes	Eruf (operativt program Apulien)
Andalusien (Spanien)	Anläggning för återvinning av förpackningar och förpackningsavfall i det integrerade centrumet för hantering av fast kommunalt avfall Monte Marta - Cónica (Sevilla)	Sorteringsanläggning	Sammanhållningsfonden
Andalusien (Spanien)	Anläggning för återvinning och kompostering (Linares)	Mekanisk biologisk behandling	Sammanhållningsfonden
Andalusien (Spanien)	Utrustning, avslutning och byggande av en ny cell i en deponi för deponering av fast kommunalt avfall, Guadiel (Linares)	Deponi	Sammanhållningsfonden
Lissabon och Tejudalen (Portugal)	Sorteringsanläggning, Resitejo	Sorteringsanläggning	Eruf (operativt program Lissabon och Tejudalen)
Lissabon och Tejudalen (Portugal)	Uppförande av en anläggning för återvinning av organiskt avfall (Valorsul)	Anläggning för anaerob nedbrytning	Sammanhållningsfonden
Norra Portugal	Flerkommunsystem för återvinning och hantering av fast kommunalt avfall (Vale do Douro Sul, Residouro)	Sorteringsanläggning	Eruf (operativt program norra Portugal)
Norra Portugal	Flerkommunsystem för återvinning och hantering av fast kommunalt avfall (Vale do Douro Sul, Residouro)	Deponi	Eruf (operativt program norra Portugal)
Norra Portugal	Miljösanering av anläggningen för hantering av fast kommunalt avfall (Vale do Ave)	Komposteringsanläggning	Eruf (operativt program norra Portugal)

Region (medlemsstat)	Projektets namn	Typ av infrastruktur för avfallshantering	EU-fond
Norra Portugal	Integrerad hantering av fast avfall av Lipor – anläggning för återvinning av organiskt material	Komposteringsanläggning	Sammanhållningsfonden
Norra Portugal	Flerkommunsystem för återvinning och hantering av fast kommunalt avfall (Baixo Tâmega)	Sorteringsanläggning	Sammanhållningsfonden
Norra Portugal	Flerkommunsystem för återvinning och hantering av kommunalt fast avfall (Baixo Tâmega)	Deponi	Sammanhållningsfonden
Nordöstra Rumänien	Piatra Neamt program för avfallshantering	Komposteringsanläggning	Sammanhållningsfonden (f.d. Ispa)
Nordöstra Rumänien	Piatra Neamt program för avfallshantering	Sorteringsanläggning	Sammanhållningsfonden (f.d. Ispa)
Nordöstra Rumänien	Piatra Neamt program för avfallshantering	Deponi	Sammanhållningsfonden (f.d. Ispa)
Sydvästra Rumänien	Integrerat system för kommunal avfallshantering (Râmnicu Vâlcea)	Komposteringsanläggning	Sammanhållningsfonden (f.d. Ispa)
Sydvästra Rumänien	Integrerat system för kommunal avfallshantering (Râmnicu Vâlcea)	Deponi	Sammanhållningsfonden (f.d. Ispa)
Kontrollerade kompletterande operativa program inom Eruf för vilka ingen infrastruktur granskades			
Katalonien (Spanien)	Samlat programplaneringsdokument Katalonien 2000–2006		
Andalusien (Spanien)	Operativt program Andalusien 2000–2006		
Kastilien-La Mancha (Spanien)	Operativt program Kastilien-La Mancha 2000–2006		
Madrid (Spanien)	Samlat programplaneringsdokument Madrid 2000–2006		
Madeira (Portugal)	Operativt program Madeira 2000–2006		
Sicilien (Italien)	Operativt program Sicilien 2000–2006		

Källa: Europeiska revisionsrätten.

JÄMFÖRELSE MELLAN BEVILJADE STÖDSATSER OCH STÖDSATSER SOM TAR HÄNSYN TILL HUSHÅLLENS TÄCKNING AV DRIFTSKOSTNADER

Infrastruktur	Den del av de totala kostnaderna som täcks genom avgifter	Den del av driftskostnaderna som täcks genom avgifter	Tillämpad stödsats	Förslag till stödsatser som ska tillämpas ³	Referensår
ES-CA1	40 %	42 %	80 %	50 %	2010
ES-CA2	56 %	59 %	80 %	50 %	2010
ES-CA3	76 %	80 %	80 %	50 %	2010
IT-SA1	78 %	84 %	50 %	40 %	2009
IT-SA2	77 %	83 %	50 %	40 %	2009
IT-SA3	78 %	84 %	50 %	40 %	2009
IT-PU1	96 %	100 %	50 %	40 %	2009
IT-PU2 och 3	85 %	91 %	50 %	40 %	2009
IT-PU4	Ej tillämpligt. Projektet pågick inte när granskningsbesöket gjordes.				
ES-AN1	Ej tillämpligt. Sorteringsanläggningens drifts- och avskrivningskostnader betalas av de företag som har infört förpackningarna på marknaden.				
ES-AN2 och 3	83 %	88 %	80 %	50 %	2009
PT-LVT1	55 %	66 %	75 %	50 %	2010
PT-LVT2 ¹	0 %	0 %	50 %	50 %	2010
PT-N01 och 2	27 %	33 %	75 %	50 %	2010
PT-N03	73 %	88 %	75 %	50 %	2010
PT-N04	68 %	82 %	50 %	50 %	2010
PT-N05 och 6	24 %	29 %	85 %	50 %	2010
RO-PN1, 2 och 3	Information saknas	73 %	75 %	50 %	2010
RO-RV1 och 2	Information saknas	89 % ²	75 %	50 %	2010

¹ Revisionsrätten fick endast den begärda informationen om två av tre kommuner.

² Exklusive driftskostnaderna för deponin och komposteringsanläggningen.

³ Baserat på tekniskt dokument 1 *Tillämpning av principen förorenaren betalar – Differentiering av gemenskapens stödsatser för infrastrukturverksamheter som finansieras genom strukturfonderna, Sammanhållningsfonden och Ipsa* (6.12.1999). I det tekniska dokumentet ges förslag på vilka stödsatser som ska tillämpas.

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av tillgängliga uppgifter från kommissionen och i medlemsstaterna.

KOMMISSIONENS SVAR

SAMMANFATTNING

III.

Kommissionen var inte bemyndigad att inom ramen för de projekt som medfinansierades genom sammanhållningspolitiken kontrollera avfalls(hanterings)planernas lämplighet, bedöma planerna i sak eller föreskriva att stödåtgärder skulle inkluderas i dessa.

När projekten godkändes och genomfördes var separat insamling av avfall inte ett krav enligt EU-rätten.

Kommissionen har föreslagit förhandsvillkor för sammanhållningspolitiken för programperioden 2014–2020.

III. a)

Frågan om vad som avses med behandling (före bortskaffande/deponering) utgör ett systemproblem där det behövs ett övergripande upplägg, beträffande vilket rättspraxisen kommer att fortsätta att utvecklas. Frågan om avslutnings- och efterbehandlingskostnader utgör också ett systemproblem där det behövs ett övergripande upplägg, beträffande vilket kommissionen kommer att inleda diskussioner med medlemsstaterna på teknisk nivå.

Kommissionen kommer i enlighet med meddelandet *Färdplan för ett resurseffektivt Europa* (KOM(2011) 571 slutlig) att utforma policy som inriktas på att minimera deponeringen av avfall och höja materialåtervinningskvoterna. Tillämpning av ekonomiska instrument med anknytning till separat insamling av avfall (t.ex. deponiavgifter och debitering efter avfallsmängd) är enligt kommissionens uppfattning av avgörande betydelse för att detta ska lyckas.

III. b)

Insamlingen och utvärderingen av uppgifter om avfall har förbättrats under åren efter den period (2000–2009) som granskades av revisionsrätten.

Kommissionen inrättade år 1995 ett system för insamling och sammanställning av uppgifter om kommunalt avfall på nationell nivå på frivillig basis. Den tillämpar den kvalitetsram som fastställts för framställning av årlig officiell statistik om kommunalt avfall. Kommissionen inrättade år 2010 ett frivilligt system för framställning av statistik på regional nivå.

Genereringen per invånare av kommunalt avfall ökade i 16 medlemsstater, minskade i 9 medlemsstater och låg kvar på samma nivå i 2 medlemsstater under den period som granskades av revisionsrätten.

KOMMISSIONENS SVAR

III. c)

Vad beträffar avfallshantering ska medlemsstaterna enligt ett av kriterierna i de förhandsvillkor om avfall som föreslås för perioden 2014–2020 tillhandahålla avfallsplaner som är förenliga med kraven i ramdirektivet från 2008 om avfall (2008/98/EG), så att de inte längre kan lämna ofullständiga rapporter och samtidigt dra nytta av strukturåtgärder.

IV. a)

Förhandsvillkor som är knutna till bestämmelserna i ramdirektivet om avfall finns med i kommissionens förslag till gemensamma bestämmelser¹ för strukturfonderna för programperioden 2014–2020.

IV. b)

Kommissionen understöder revisionsrättens rekommendation och uppmanar medlemsstaterna att inrätta offentliga databaser om avfallshantering. En ram för detta tillhandahålls i kommissionens förslag till gemensamt miljöinformationssystem (Seis)².

IV. c)

Separat insamling kommer från och med 2015 att vara ett rättsligt krav för ett flertal avfallsflöden (dock inte för biologiskt nedbrytbart avfall).

Kommissionen kommer i enlighet med meddelandet *Färdplan för ett resurseffektivt Europa* (KOM(2011) 571 slutlig) att utforma policy som inriktas på att minimera deponeringen av avfall och höja materialåtervinningskvoterna. Tillämpning av ekonomiska instrument med anknytning till separat insamling av avfall (t.ex. deponiavgifter och debitering efter avfallsmängd) är enligt kommissionens uppfattning av avgörande betydelse för att detta ska lyckas.

Kommissionen har föreslagit förhandsvillkor för samhällningspolitiken för programperioden 2014–2020. Vad beträffar avfallshantering ska medlemsstaterna enligt ett av kriterierna i de förhandsvillkor om avfall som föreslås upprätta avfallsförebyggande program enligt artikel 29 i ramdirektivet från 2008 om avfall.

För inkomstgenererande projekt tillämpar kommissionen för närvarande principen om att förorenaren ska betala och sänka stödsatser. Den använder därvid ett väl avvägt upplägg i vilket även (pris)överkomlighet och ändamålsenlighet beaktas.

IV. d)

I ramdirektivet från 2008 om avfall fastläggs bindande krav i fråga om avfallshierarkin, separat insamling, materialåtervinning, avfallsplaner och avfallsförebyggande program.

Kommissionen offentliggjorde i juni 2012 riktlinjer om tolkningen av centrala bestämmelser i direktivet³.

Den översyn av ramdirektivet om avfall som enligt planerna ska äga rum under 2014 bör inriktas på målen för 2020 för förebyggande av avfall och målen för 2020 för materialåtervinning. Denna översyn kommer att kopplas samman med den också till 2014 inplanerade översynen av målen i direktivet om deponering av avfall (1999/31/EG) för minskning av mängden biologiskt nedbrytbart avfall som går till deponier (bortstyrning av biologiskt nedbrytbart avfall från deponier).

Kommissionen överväger att fastställa, beträffande biologiskt nedbrytbart avfall, kriterier för när avfall upphör att vara avfall (*end-of-waste criteria*). Detta skulle främja framställningen av kvalitetsgodkänd kompost.

¹ KOM(2011) 615 slutlig/2 (6.10.2011, 14.3.2012 och 11.9.2012).

² <http://ec.europa.eu/environment/seis/>

³ http://ec.europa.eu/environment/waste/framework/pdf/guidance_doc.pdf

KOMMISSIONENS SVAR

INLEDNING

7.

Jämfört med ramdirektivet från 1975 om avfall **förstärks** i ramdirektivet från 2008 om avfall avfallshierarkin och principen om att förorenaren ska betala.

Svar på punkterna 10 och 11

EU-medel kan huvudsakligen förvaltas på två olika sätt: antingen förvaltas medlen centralt och direkt, av Europeiska kommissionen (detta gäller t.ex. för forskningsmedel), eller också förvaltas de inom ramen för delad förvaltning mellan EU och medlemsstaterna (detta gäller t.ex. för strukturfondernas och Sammanhållningsfondens medel). Vid delad förvaltning genomför medlemsstaterna program på nationell nivå och anslår stödmedel till slutmottagare (företag, lantbrukare, kommuner, etc.). Medlemsstaterna har därvid det primära ansvaret för att upprätta förvaltnings- och kontrollsystem som uppfyller kraven i de förordningar som utgör den rättsliga grunden för stödet, för att säkerställa att systemen fungerar effektivt och för att förhindra, upptäcka och korrigera oriktigheter. Kommissionen har en övervakande roll och ska förvissa sig om att förvaltnings- och kontrollsystemen uppfyller kraven. Den gör detta genom att företa kontroller av att systemen fungerar effektivt. Vid behov gör kommissionen finansiella korrigeringar.

Medlemsstaterna har det primära ansvaret för urvalet, genomförandet och övervakningen av de projekt som finansieras med hjälp av medel från fonderna.

REVISIONENS INRIKTNING OCH OMFATTNING SAMT REVISIONSMETOD

17.

Rumänien, ett av de länder som omfattades av revisionen, var inte medlem av Europeiska unionen under programperioden 2000–2006. Landet anslöt sig till unionen först 2007. Ispaförordningen gällde för kandidatländer under programperioden 2000–2006.

IAKTTAGELSER

Svar på punkterna 20 och 21

Alla 26 projekten i urvalet medfinansierades under programperioden 2000–2006 (fem genom Ispa, tio genom Sammanhållningsfonden och resten genom Eruf), men inte som "större projekt". De var därför inte underkastade någon förhandsbedömning från kommissionens sida. I enlighet med principerna för delad förvaltning var det de nationella förvaltningsmyndigheterna som hade ansvaret för bedömningen av ansökningar om bidrag till projektet, besluten om bidragsbeloppen och uppföljningen av projektgenomförandet.

24.

Överbelastning av sorteringsanläggningar kan ibland också ha att göra med väsentliga, oförutsebara förändringar i ekonomin och i folks beteende i fråga om sortering av avfall.

25. a)

Det är svårt att förutse sammansättningen av insamlat avfall. Detta kan i sin tur få följder för resultatet i form av produktion av kompost. Resultatet bör emellertid bedömas i dess helhet. Så t.ex. uppgav den berörda medlemsstaten i ett projekt att avfallens oväntat höga biologiska nedbrytbarhet visserligen ledde till att mängden producerad kompost blev mindre än väntat men också till att biogas kunde produceras.

25. b)

Kommissionen hänvisar även till sitt svar på punkt 24 i rapporten.

Vad beträffar Ispaprojekt och sammanhållningsfondsprojekt kontrollerar kommissionen uppfyllandet av projektmålen mot målen i finansieringsbesluten i samband med förfarandet för avslutande av projekten.

Kommissionen noterar revisionsrättens iakttagelser och kommer att överväga dessa i samband med förfarandet för avslutande av projekten, när den kontrollerar de uppgifter som lämnats av medlemsstaterna.

KOMMISSIONENS SVAR

25. c)

Det finns inte någon skyldighet för medlemsstaterna enligt EU-rätten att fastlägga normer för kompost.

Det finns inga harmoniserade normer på EU-nivå för kompost. Se även kommissionens meddelande från 2010 om framtida steg vad gäller hanteringen av biologiskt avfall i Europeiska unionen (KOM(2010) 235 slutlig, <http://ec.europa.eu/environment/waste/compost/developments.htm>). Kommissionen överväger att fastställa, beträffande biologiskt nedbrytbart avfall, kriterier för när avfall upphör att vara avfall⁴.

25. d)

Vad beträffar de två anläggningar som drevs på en nivå som var lägre än deras kapacitet noterar kommissionen revisionsrättens iakttagelser och kommer att överväga dessa i samband med förfarandet för avslutande av projektet, när den kontrollerar de uppgifter som lämnats av medlemsstaterna.

Vad beträffar en av de två anläggningar som var överbelastade rörde det sig om en mycket begränsad överbelastning. Den berörda medlemsstaten har meddelat kommissionen att det finns planer på att inrätta en ny komposteringsanläggning för att tillgodose regionens behov. Vad beträffar den andra anläggningen har dess kapacitet utökats, men avfallsproduktionen har också ökat.

26.

En central princip för stödet från EU är att de åtgärder som medfinansieras ska vara hållbara. Medlemsstaterna måste garantera att projekten är praktiskt genomförbara, funktionella och förenliga med EU:s policyer:

- I samband med avslutandet av Erufprogram måste medlemsstaterna tillsammans med avslutandedokumentationen lägga fram en förteckning över oavslutade och icke-operativa projekt för kommissionen. De har upp till två år på sig (till och med den 31 december 2012) att lägga fram information om slutförandet av dessa projekt. Om projekten vid den tidpunkten fortfarande inte har slutförts, kommer kommissionen att tillämpa finansiella korrigeringar eller att se till att den berörda medlemsstaten återvinner medlen i fråga.
- När det gäller Sammanhållningsfonden krävs i samband med avslutandeprocessen rapportering om investeringen i slutrapporten, omfattande en första bedömning av om det är troligt att de förväntade resultaten kommer att uppnås. Under en treårsperiod efter kommissionens slutbetalning måste de ansvariga medlemsstatsmyndigheterna tillhandahålla alla styrkande dokument rörande utgifterna och kontrollerna av projektet.

Projektet i Apulien finns med på förteckningen över oavslutade/icke-operativa projekt. Med anledning av en begäran från kommissionen om information meddelade förvaltningsmyndigheten för det operativa programmet för Apulien för perioden 2000–2006 den 7 mars 2012 kommissionen att ett kontrakt för driften av projektet IT-PU4 hade tilldelats. Det trädde i kraft den 20 juli 2012.

27. b)

Enligt den berörda medlemsstaten omfattade projektmålen inte produktion av kompost utan produktion av stabiliserat avfall eller av kompost (avfall) som inte uppfyller uppställda krav. Med hänsyn till anläggningens struktur kunde projektet inte ges tillstånd att producera kvalitetskompost (sekundärt råmaterial) i industriell skala utan bara som ett experiment, vilket var fallet vid revisionsrättens inspektion på plats. Det avfall som produceras väntas följaktligen inte uppfylla de italienska rättsliga kraven för gödningsmedel.

⁴ I meddelandet anges följande: "Det bör inrättas standarder för kompost och rötresten så att dessa kan cirkulera fritt på den inre marknaden och så att de kan användas utan ytterligare övervakning och kontroll av de marker som de används på. Förfarandet för när avfall upphör att vara avfall i enlighet med ramdirektivet om avfall kan vara det effektivaste sättet att inrätta sådana standarder på. Kommissionen håller på att inleda arbetet med att utvärdera den tekniska grunden för ett eventuellt förslag." Normer för kompost håller på att utarbetas mot bakgrund av kriterier för när avfall upphör att vara avfall (tekniska utkast utformas för att, om så är lämpligt, antas under 2013). Mer information om den senaste utvecklingen finns på <http://susproc.jrc.ec.europa.eu/activities/waste/index.html>.

KOMMISSIONENS SVAR

Ruta 4 — Första stycket

Kommissionen noterar revisionsrättens iakttagelser om de tre anläggningarna i Italien och kommer att överväga dessa i samband med förfarandet för avslutande av projekten, när den kontrollerar de uppgifter som lämnats av medlemsstaten (se även kommissionens svar på punkt 26 i rapporten).

Ruta 4 — Tredje stycket

Vad beträffar sorterings- och komposteringsanläggningen i Linares i Spanien uppgav medlemsstaten som svar på revisionsrättens iakttagelser att det låga uppnåendet av målen berodde bl.a. på tekniska problem orsakade av de hydrologiska förhållandena. Komposteringsprocessen stoppades för vissa anläggningsarbeten för att kontrollera de hydrologiska förhållandena. Detta inverkar också på kvantiteten avfall som måste deponeras. Enligt medlemsstaten har åtgärder vidtagits för att komma till rätta med problemen.

28.

Målen för bortstyrning av biologiskt nedbrytbart avfall från deponier ska uppfyllas på nationell nivå. Det första målet fastställdes i juli 2006. Kommissionen håller för närvarande på att undersöka uppfyllandet av de nuvarande bortstyrningsmålen. Vissa EU Pilot-ärenden⁵ om detta har inletts.

28. a)

Vid en deponi, utan system för förbehandling, innehöll bara 31 % av det avfall som deponerades organiskt material. Dessutom minskade befolkningsandelen utan separat insamling av organiskt avfall från 69 % till 35 % under 2010. Mängden organiskt avfall som deponerades minskade därmed.

Kommissionen noterar hursomhelst revisionsrättens iakttagelser och kommer att överväga dessa i samband med förfarandet för avslutande av projekten, när den kontrollerar de uppgifter som lämnats av medlemsstaterna (se även kommissionens svar på punkt 26 i rapporten).

28. b)

Vid en av de båda deponierna påverkades resultatet enligt information från medlemsstaten bl.a. av problem orsakade av de hydrologiska förhållandena. Enligt medlemsstaten har åtgärder vidtagits för att komma till rätta med problemen.

Vid den andra deponin påverkas resultatet enligt information från medlemsstaten av de stora kvantiteter odifferentierat avfall som kommer från områden utanför anläggningens upptagningsområde.

29.

Vad beträffar den anläggning som ännu inte var i drift när revisionen gjordes hänvisar kommissionen till sitt svar på punkt 26 i rapporten.

Svar på punkt 30 och ruta 5

Kommissionen noterar revisionsrättens konstateranden. Kommissionen kommer via EU Pilot att i samarbete med de berörda medlemsstaterna undersöka i vilken mån bestämmelserna om kontroll av deponigas i direktivet om deponering av avfall inte har följts.

Kommissionen noterar revisionsrättens iakttagelser om det projekt i Italien som tas upp i ruta 5 och kommer att överväga dessa i samband med förfarandet för avslutande av projektet, när den kontrollerar de uppgifter som lämnats av medlemsstaten (se även kommissionens svar på punkt 26 i rapporten).

Vad beträffar det lspaprojekt i Rumänien som tas upp i ruta 5 konstaterar kommissionen att det i det miljötillstånd för projektet som den behöriga nationella myndigheten hade utfärdat och som de rumänska myndigheterna lade fram tillsammans med andra handlingar för en bedömning av uppfyllandet av de särskilda villkoren i artikel 8 i finansieringsöverenskommelsen föreskrevs "installationer för insamling och fackling av deponigas" för den nya deponin samt ett program för övervakning av "kvantiteten deponigas och kvaliteten på denna i representativa sektioner av deponin".

⁵ EU Pilot är ett system för utbyte av information mellan kommissionen och medlemsstaterna med sikte på att finna lösningar på potentiella överträdelse av EU-rätten utan inledande av formella överträdelseförfaranden.

KOMMISSIONENS SVAR

Svar på punkterna 31 och 32

I direktivet om deponering av avfall föreskrivs inga kvantitativa gränser för utsläpp av lukt, men direktivet innehåller ett allmänt krav på att åtgärder ska vidtas för att minska olägenheter som orsakas genom utsläpp av lukt⁶. Vad beträffar ett av projekten lades enligt det nationella tillståndet kompletterande utrustning (flera fläktar och ett biofilter) till för att undvika problem med dålig lukt.

Kommissionen noterar hursomhelst revisionsrättens iakttagelser och kommer att överväga dessa i samband med förfarandet för avslutande av projekten, när den kontrollerar de uppgifter som lämnats av medlemsstaterna (se även kommissionens svar på punkt 26 i rapporten).

Svar på punkterna 33 och 34

Frågan om avslutnings- och efterbehandlingskostnader utgör ett systemproblem där det behövs ett övergripande upplägg.

Kommissionen kommer att inleda diskussioner med medlemsstaterna om detta på teknisk nivå.

Enligt ansökningsformuläret för perioden 2007–2013 för större projekt inom ramen för sammanhållningspolitiken ska sökande, för att säkerställa projektens hållbarhet, påvisa att drifts-, underhålls- och ersättningskostnaderna kommer att täckas under en viss referensperiod. Restvärdet (vilket kan definieras som det faktiska likvidationsvärdet) måste också beaktas i den ekonomiska analysen av större projekt.

Kommissionen noterar revisionsrättens iakttagelser och kommer att överväga dessa i samband med förfarandet för avslutande av projekten, när den kontrollerar de uppgifter som lämnats av medlemsstaterna.

Svar på punkterna 37 och 38

Det finns inget rättsligt krav på rapportering på regional nivå. Direktiven och kraven i dessa (t.ex. målen) riktar sig till medlemsstaterna.

Medlemsstaterna måste avlägga rapport på nationell nivå om uppfyllelsen av målen enligt ramdirektivet från 2008 om avfall för materialåtervinning och återvinning av kommunalt avfall. Rapporteringen började under 2012.

Kommissionen införde det oaktat under 2010 som en ny, unionstäckande verksamhet insamling av regional statistik om kommunalt avfall. Den tillämpar den kvalitetsram som fastställts för framställning av årlig officiell statistik om kommunalt avfall. Sådan statistik framställs sedan 1995.

Medlemsstaterna tillhandahåller uppgifterna om kommunalt avfall på frivillig basis inom ramen för kommissionens årliga arbetsprogram för statistik.

Medlemsstaterna ska regelbundet avlägga rapport om uppfyllelsen av målen i EU-direktiven om särskilda avfallsflöden.

Kommissionen arbetar fortlöpande med att förbättra uppgifternas kvalitet, genom att ta fram vägledande dokument och utbildningsmaterial och genom att anordna workshoppar för de som tar fram uppgifterna i medlemsstaterna.

Avfallsstatistik och härledda indikatorer offentliggörs på följande kommissionswebbplats: <http://ec.europa.eu/eurostat/waste>

⁶ Se punkt 5 i bilaga I till direktivet.

KOMMISSIONENS SVAR

Svar på punkterna 40 och 41

Den EU-lagstiftning som var tillämplig under revisionsperioden innehöll inga krav på separat insamling. Enligt ramdirektivet från 2008 om avfall ska medlemsstaterna anordna separat insamling för åtminstone papper, metall, plast och glas senast 2015. I den rättsligt bindande avfallshierarkin placeras bortskaffande (deponering) längst ned bland avfallshanteringsalternativen. I linje med meddelandet *Färdplan för ett resurseffektivt Europa* (KOM(2011) 571 slutlig) bör deponering år 2020 användas endast för avfall som inte kan återanvändas eller återvinnas. Deponeringsmålen fastställs på nationell nivå, inte på regional nivå.

42.

Anmärkning till fotnoten till punkten: de relevanta målen i EU-lagstiftningen om avfall är nationellt baserade.

43. b)

Kommissionen har inlett överträdelseförfaranden bl.a. mot de fyra medlemsstater som var föremål för revisionen, på grund av att det finns olagliga soptippar på deras territorium.

44.

Kommissionen inleder överträdelseförfaranden när sådana olagliga tillvägagångssätt upptäcks.

44. a)

När projekten genomfördes var separat insamling av biologiskt nedbrytbart avfall inte ett krav enligt EU-rätten.

I artikel 22 i ramdirektivet från 2008 om avfall uppmanas medlemsstaterna vidta åtgärder för att främja separat insamling av biologiskt avfall. Det rör sig dock inte om en rättslig skyldighet.

47.

Publicitetsåtgärder (inbegripet kampanjer som infrastrukturoperatörerna driver för att öka allmänhetens medvetenhet om avfallsproblemen) är obligatoriska för alla projekt som medfinansieras genom Sammanhållningsfonden eller Eruf. Vad beträffar sammanhållningsfundsprojekten under perioden 2000–2006 kontrollerades uppfyllelsen av kraven i fråga om publicitetsåtgärder i samband med avslutandet av projekten, via slutrapporterna.

48. b)

Det är de behöriga myndigheterna på nationell/regional/lokal nivå som har ansvaret för att se till att det genomförs informationskampanjer för att göra befolkningen medveten om avfallshanteringsmetoderna och om den tillgängliga infrastrukturen. Det krävs dock ihållande ansträngningar för att trygga att befolkningen deltar i full utsträckning i arbetet, så att avfallsinsamlingen och avfallshanteringen i dess helhet fungerar på ett tillfredsställande sätt.

Rumänien har för övrigt ett fyraårigt undantag från målen för bortstyrning av biologiskt nedbrytbart avfall från deponier. Landet måste uppfylla målen först år 2020.

50.

Kommissionen hänvisar till sitt svar på punkt 44 a i rapporten.

52.

Kommissionen hänvisar till sitt svar på punkt 44 a i rapporten.

Det finns inte någon skyldighet för medlemsstaterna enligt EU-rätten om avfall att fastlägga normer för kompost.

Kommissionen överväger att fastställa, beträffande biologiskt nedbrytbart avfall, kriterier för när avfall upphör att vara avfall.

Svar på punkt 53 a) och b)

Kommissionen instämmer i att ekonomiska instrument kommer att vara till hjälp för medlemsstaterna vid tillämpningen av den i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt stadfästa principen om att förorenaren ska betala⁷.

Sådana instrument kommer att hjälpa medlemsstaterna att uppnå de mål som fastläggs i meddelandet *Färdplan för ett resurseffektivt Europa* (KOM(2011) 571 slutlig). Erfarenheterna från medlemsstaterna med de bästa resultaten visar att lämpliga ekonomiska instrument betydde mycket för förbättringen av avfallshanteringen. Deras recept för avfallshanteringen är enkelt: gör de första stegen i avfallshierarkin mer ekonomiskt tilltalande för operatörerna och mer lönande för medborgarna (t.ex. genom användning av system med debitering efter avfallsmängd).

⁷ Enligt en studie (http://ec.europa.eu/environment/waste/pdf/final_report_10042012.pdf) som nyligen utfördes för kommissionens räkning är ekonomiska instrument (t.ex. deponiavgifter, utvidgat producentansvar och debitering efter avfallsmängd) av stor betydelse för att materialåtervinningsmålen ska uppnås.

KOMMISSIONENS SVAR

55.

Det fanns ingen skyldighet för medlemsstaterna enligt regelverket för strukturåtgärderna att tillhandahålla information om informationsåtgärder och administrativa och ekonomiska stödåtgärder.

För perioden 2000–2006 och perioden 2007–2013 fastlade lagstiftaren inte någon mekanism med förhandsvillkor för strukturåtgärdsfinansieringen som gjorde det möjligt att avslå projekt med motiveringen att (t.ex. de ekonomiska) stödåtgärderna var otillräckliga. En sådan mekanism planeras dock för perioden 2014–2020.

55. a)

I ramdirektivet från 1975 om avfall föreskrevs inga krav på användning av ekonomiska instrument. I ramdirektivet från 2008 om avfall anges dock att avfallsplanerna **får** innehålla en utvärdering av användning av ekonomiska styrmedel (dvs. ekonomiska instrument).

56.

Det fanns ingen specifik bestämmelse i förordningarna om sammanhållningspolitiken som kopplade samman EU-finansieringen med bedömningen av de genomföranderapporter som föreskrevs i EU-lagstiftningen om avfall.

Kommissionen har föreslagit förhandsvillkor för sammanhållningspolitiken för programperioden 2014–2020. Vad beträffar avfallshantering ska medlemsstaterna enligt ett av kriterierna i de förhandsvillkor om avfall som föreslås tillhandahålla avfallsplaner som är förenliga med kraven i ramdirektivet från 2008 om avfall, så att de inte längre kan lämna ofullständiga rapporter och samtidigt dra nytta av strukturåtgärder.

Svar på punkterna 57, 58 och 59

Kommissionen tar hänsyn till principen om att förorenaren ska betala när det gäller större projekt inom ramen för sammanhållningspolitiken, genom att ta med (användar) avgifter i beräkningen av stödsatsen.

Principen om att förorenaren ska betala bör tillämpas tillsammans med "principen om överkomlighet". När det gäller inkomstgenererande projekt grundar sig stödsatserna på ett väl avvägt upplägg i vilket ett flertal faktorer (såsom principen om att förorenaren ska betala, överkomliga avgifter och ändamålsenlighet) beaktas som en del av en analys av kostnaderna och fördelarna i mer vidsträckt bemärkelse, såsom föreskrivs i den vägledning om kostnads-nyttoanalys som kommissionen offentliggjorde år 2002 (och uppdaterade år 2008).

Huvudsyftet med *Tekniskt dokument 1 – Tillämpning av principen förorenaren betalar* (som offentliggjordes av kommissionen år 1999) var att främja en mer vidsträckt tillämpning av denna princip genom differentiering av stödsatserna. Enligt dokumentet var det samtidigt "viktigt att säkerställa att det inte förekommer någon diskriminering, genom lägre stödsatser för medlemsstater som integrerar principen förorenaren betalar i samfinansierade verksamheter än för medlemsstater som inte gör det". Dokumentet utgjorde bara en vägledning. I dokumentet anges att tillämpningen av principen måste vara förenlig med målen för ekonomisk och social sammanhållning, att utvecklingen av tillämpningen bör ske gradvis och att tillämpningen bör beakta hur väl avgiftsbeläggning accepteras i samhället. Det framhålls också i dokumentet att det är viktigt att inte betrakta tillämpning av principen om att förorenaren ska betala isolerat. Dokumentet lämnar följaktligen utrymme för anpassning av en föreslagen stödsats på grundval av de specifika villkoren för det berörda projektet.

60.

Enligt artikel 14 i ramdirektivet om avfall ska kostnaderna för avfallshanteringen belasta den ursprungliga avfallsproducenten eller den nuvarande eller de tidigare avfallsinnehavarna, i enlighet med vad som fastställs på nationell nivå.

63.

Medlemsstaterna ska ha upprättat avfallsförebyggande program senast den 12 december 2013. Frågan om förebyggande av avfall kommer också att behandlas av kommissionen. Enligt artikel 9 i ramdirektivet om avfall ska kommissionen senast i slutet av 2014 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport – vid behov åtföljd av förslag till åtgärder – om fastställande av mål för 2020 för att förebygga avfall och bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och negativ miljöpåverkan.

Svar på punkterna 64 och 65

Behandling av avfall måste stå i överensstämmelse med principerna för resurseffektivitet och i största möjliga utsträckning nedbringa avfallets negativa effekter på miljö och människors hälsa. Frågan om vad som avses med behandling utgör ett systemproblem där det behövs ett övergripande upplägg.

KOMMISSIONENS SVAR

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

Kommissionen har inlett ett överträdelseförfarande mot Italien på grund av att obehandlat avfall skickats till deponi (inte en deponi i revisionsrättens urval). Förfarandet befinner sig i skedet motiverat yttrande. Ärendet kan komma att nå Europeiska unionens domstol, i vilket fall kommissionen förväntar sig att domstolen i sitt avgörande klargör innebörden av "behandling" i direktivet om deponering av avfall.

Om ärendet inte når domstolen, kan kommissionen tänka sig att som ett första steg ta upp frågan på teknisk nivå med medlemsstaterna.

Svar på punkterna 66 och 67

Det finns inte någon skyldighet för medlemsstaterna enligt EU-rätten att fastlägga normer för kompost och EU-lagstiftaren har inte fastlagt några sådana normer.

I ett meddelande⁸ från 2010 från kommissionen anges framtida steg vad gäller hanteringen av biologiskt avfall i Europeiska unionen (KOM(2010) 235 slutlig).

68.

Frågan om avslutnings- och efterbehandlingskostnader utgör ett systemproblem där det behövs ett övergripande upplägg. Kommissionen kommer att inleda diskussioner med medlemsstaterna om detta på teknisk nivå.

⁸ I meddelandet anges följande: "Det bör inrättas standarder för kompost och rötresten så att dessa kan cirkulera fritt på den inre marknaden och så att de kan användas utan ytterligare övervakning och kontroll av de marker som de används på. Förfarandet för när avfall upphör att vara avfall i enlighet med ramdirektivet om avfall kan vara det effektivaste sättet att inrätta sådana standarder på. Kommissionen håller på att inleda arbetet med att utvärdera den tekniska grunden för ett eventuellt förslag." (<http://ec.europa.eu/environment/waste/compost/developments.htm>). Normer för kompost håller på att utarbetas mot bakgrund av kriterier för när avfall upphör att vara avfall (tekniska utkast utformas för att, om så är lämpligt, antas under 2013). Mer information om den senaste utvecklingen finns på <http://susproc.jrc.ec.europa.eu/activities/waste/index.html>.

69.

Det fanns ingen rättslig skyldighet för kommissionen att inom ramen för de projekt som medfinansierades genom sammanhållningspolitiken kontrollera avfallsplanernas lämplighet och bedöma planerna i sak eller att vid bedömningen av operativa program föreskriva att stödåtgärder skulle inkluderas i dessa.

När projekten godkändes och genomfördes var separat insamling av avfall inte ett krav enligt EU-rätten.

Kommissionen har föreslagit förhandsvillkor för sammanhållningspolitiken för programperioden 2014–2020. Vad beträffar avfallshantering ska medlemsstaterna enligt ett av kriterierna i de förhandsvillkor om avfall som föreslås tillhandahålla avfallsplaner som är förenliga med kraven i ramdirektivet från 2008 om avfall, så att de inte längre kan lämna ofullständiga rapporter och samtidigt dra nytta av strukturåtgärder.

Kommissionen kommer i enlighet med meddelandet *Färdplan för ett resurseffektivt Europa* (KOM(2011) 571 slutlig) att utforma policy som inriktas på att minimera deponeringen av avfall och höja materialåtervinningskvoterna. Tillämpning av ekonomiska instrument med anknytning till separat insamling av avfall (t.ex. deponiavgifter och debitering efter avfallsmängd) är enligt kommissionens uppfattning av avgörande betydelse för att detta ska lyckas.

Svar på punkt 70 b) och c)

Integrerade upplägg på nationell/regional nivå inom området avfallshantering är nödvändiga för att förbättra avfallsanläggningarnas funktion.

71.

Kommissionen håller för närvarande på att undersöka uppfyllandet av målen för bortstyrning av biologiskt nedbrytbart avfall från deponier. Vissa EU Pilot-ärenden om detta har inletts.

72.

Frågan om ekonomisk säkerhet för att täcka avslutnings- och efterbehandlingskostnader utgör ett systemproblem där det behövs ett övergripande upplägg.

Kommissionen kommer att inleda diskussioner med medlemsstaterna om detta på teknisk nivå.

KOMMISSIONENS SVAR

Rekommendation 1 b)

Förhandsvillkor som är knutna till bestämmelserna i ramdirektivet om avfall finns med i kommissionens förslag till gemensamma bestämmelser⁹ för strukturfonderna för programperioden 2014–2020.

73.

Det fastställdes inga mål för regionsnivån.

Kommissionen införde under 2010 som en ny, unionstäckande verksamhet insamling av regional statistik om kommunalt avfall.

Den tillämpar den kvalitetsram som fastställts för framställning av årlig officiell statistik om kommunalt avfall. Sådan statistik framställs sedan 1995¹⁰.

74. a)

Under den period som granskades av revisionsrätten (2000–2009) var avfallshierarkin (som förstärks i ramdirektivet från 2008 om avfall, i vilket förebyggande förs fram som det bästa avfallshanteringsalternativet) ännu inte rättsligt bindande.

Genereringen per invånare av kommunalt avfall ökade i 16 medlemsstater, minskade i 9 medlemsstater och låg kvar på samma nivå i 2 medlemsstater under den period som granskades av revisionsrätten.

74. b)

Den EU-lagstiftning som var tillämplig under revisionsperioden innehöll inga krav på separat insamling. Enligt ramdirektivet från 2008 om avfall ska medlemsstaterna anordna separat insamling för åtminstone papper, metall, plast och glas senast 2015. I den rättsligt bindande avfallshierarkin placeras bortskaffande (deponering) längst ned bland avfallshanteringsalternativen. I linje med meddelandet *Färdplan för ett resurseffektivt Europa* (KOM(2011) 571 slutlig) bör deponering år 2020 användas endast för avfall som inte kan återanvändas eller återvinnas. Deponeringsmålen fastställs på nationell nivå, inte på regional nivå.

74. c)

Kommissionen inleder överträdelseförfaranden när sådana olagliga tillvägagångssätt upptäcks.

Rekommendation 2 a)

Kommissionen understöder revisionsrättens rekommendation och uppmanar medlemsstaterna att inrätta offentliga databaser om avfallshandling. En ram för detta tillhandahålls i kommissionens förslag till gemensamt miljöinformationssystem (Seis)¹¹. Avfallsstatistik och härledda indikatorer offentliggörs på en kommissionswebbplats¹².

Rekommendation 2 b)

Kommissionen inrättade år 1995 ett system för insamling och sammanställning av uppgifter om kommunalt avfall på nationell nivå på frivillig basis. Den tillämpar den kvalitetsram som fastställts för framställning av årlig officiell statistik om kommunalt avfall. Kommissionen inrättade år 2010 ett frivilligt system för framställning av statistik på regional nivå.

Rekommendation 2 c)

Kommissionen har föreslagit förhandsvillkor för sammanhållningspolitiken för programperioden 2014–2020. Vad beträffar avfallshandling ska medlemsstaterna enligt ett av kriterierna i de förhandsvillkor om avfall som föreslås vidta de erforderliga åtgärderna för att uppnå målen för 2020 i ramdirektivet om avfall.

75.

Kommissionen håller med revisionsrätten om att stödåtgärder bidrar till att maximera EU-finansieringens ändamålsenlighet. För perioden 2000–2006 och perioden 2007–2013 fastlade lagstiftaren inte någon mekanism med förhandsvillkor för strukturåtgärdsfinansieringen som gjorde det möjligt att kräva utförlig information om stödåtgärderna och att avslå projekt med motiveringen att stödåtgärderna var otillräckliga.

76.

Det fanns ingen rättslig skyldighet för kommissionen under perioden 2000–2006 att föreskriva att stödåtgärder skulle inkluderas.

⁹ KOM(2011) 615 slutlig/2 (6.10.2011, 14.3.2012 och 11.9.2012).

¹⁰ <http://ec.europa.eu/eurostat/waste>

¹¹ <http://ec.europa.eu/environment/seis/>

¹² <http://ec.europa.eu/eurostat/waste>

KOMMISSIONENS SVAR

76. b)

Målen i direktivet om deponering av avfall för bortstyrning av biologiskt nedbrytbart avfall från deponier gäller på nationell nivå, inte regional nivå.

76. c)

Det finns inte någon skyldighet för medlemsstaterna enligt EU-rätten att fastlägga normer för kompost.

Svar på punkt 76 d) och e)

Kommissionen instämmer i att ekonomiska instrument kommer att vara till hjälp för medlemsstaterna vid tillämpningen av den i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt stadfästa principen om att förorenaren ska betala¹³.

Principen om att förorenaren ska betala tillämpas tillsammans med principen om överkomlighet. Medfinansieringsnivåerna grundas på ett väl avvägt upplägg i vilket båda principerna beaktas, vilket kan leda till differentierade stödsatser.

Rekommendation 3 a) ii)

Separat insamling kommer från och med 2015 att vara ett rättsligt krav för ett flertal avfallsflöden (dock inte för biologiskt nedbrytbart avfall).

Rekommendation 3 a) iii)

Kommissionen kommer i enlighet med meddelandet *Färdplan för ett resurseffektivt Europa* (KOM(2011) 571 slutlig) att utforma policy som inriktas på att minimera deponeringen av avfall och höja materialåtervinningskvoterna. Tillämpning av ekonomiska instrument med anknytning till separat insamling av avfall (t.ex. deponiavgifter och debitering efter avfallsmängd) är enligt kommissionens uppfattning av avgörande betydelse för att detta ska lyckas.

Rekommendation 3 b) i)

Kommissionen har föreslagit förhandsvillkor för sammanhållningspolitiken för programperioden 2014–2020. Vad beträffar avfallshantering ska medlemsstaterna enligt ett av kriterierna i de förhandsvillkor om avfall som föreslås upprätta avfallsförebyggande program enligt artikel 29 i ramdirektivet från 2008 om avfall.

Rekommendation 3 b) ii)

Kommissionen tillämpar för närvarande principen om att förorenaren ska betala och sänkta stödsatser. Den använder därvid ett väl avvägt upplägg i vilket även överkomlighet och ändamålsenlighet beaktas.

77. a)

I EU-lagstiftningen om avfall fastläggs inga mål för förebyggande av avfall. Medlemsstaterna ska senast den 12 december 2013 ha upprättat avfallsförebyggande program omfattande avfallsförebyggande åtgärder. Exempel på sådana åtgärder finns i bilaga IV till ramdirektivet från 2008 om avfall.

77. c)

Det finns inte någon skyldighet för medlemsstaterna enligt EU-rätten att fastlägga normer för kompost och EU-lagstiftaren har inte fastlagt några sådana normer¹⁴.

Kommissionen överväger att fastställa, beträffande biologiskt nedbrytbart avfall, kriterier för när avfall upphör att vara avfall.

77. d)

Frågan om ekonomisk säkerhet för att täcka avslutnings- och efterbehandlingskostnader utgör ett systemproblem där det behövs ett övergripande upplägg.

Kommissionen kommer att inleda diskussioner med medlemsstaterna om detta på teknisk nivå.

¹³ Enligt en studie (http://ec.europa.eu/environment/waste/pdf/final_report_10042012.pdf) som nyligen utfördes för kommissionens räkning är ekonomiska instrument (t.ex. deponiavgifter, utvidgat producentansvar och debitering efter avfallsmängd) av stor betydelse för att materialåtervinningsmålen ska uppnås.

¹⁴ Se även kommissionens meddelande från 2010 om framtida steg vad gäller hanteringen av biologiskt avfall i Europeiska unionen (KOM(2010) 235 slutlig, <http://ec.europa.eu/environment/waste/compost/developments.htm>). Kommissionen har också tagit fram riktlinjer för tillämpning av livscykelräkande på hanteringen av biologiskt avfall: <http://lct.jrc.ec.europa.eu/pdf-directory/D4A-Guidance-on-LCT-LCA-applied-to-BIO-WASTE-Management-Final-ONLINE.pdf>

KOMMISSIONENS SVAR

Rekommendation 4 a)

Kommissionen ska¹⁵ senast i slutet av 2014 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport – vid behov åtföljd av förslag till åtgärder – om fastställande av mål för 2020 för att förebygga avfall och bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och negativ miljöpåverkan. Kommissionen lade fram förslag till mål för att förebygga avfall i samband med omarbetningen 2008 av ramdirektivet om avfall, men det gick inte att nå en överenskommelse i medbeslutandeförfarandet.

Rekommendation 4 b)

Kommissionen har inlett ett överträdelseförfarande mot Italien på grund av att obehandlat avfall skickats till deponi (inte en deponi i revisionsrättens urval). Förfarandet befinner sig i skedet motiverat yttrande. Ärendet kan komma att nå Europeiska unionens domstol, i vilket fall kommissionen förväntar sig att domstolen i sitt avgörande klargör innebörden av "behandling" i direktivet om deponering av avfall.

Om ärendet inte når domstolen, kan kommissionen tänka sig att som ett första steg ta upp frågan på teknisk nivå med medlemsstaterna.

Rekommendation 4 c)

Kommissionen överväger att fastställa, beträffande biologiskt nedbrytbart avfall, kriterier för när avfall upphör att vara avfall.

Rekommendation 4 d)

Frågan om ekonomisk säkerhet för att täcka avslutnings- och efterbehandlingskostnader utgör ett systemproblem där det behövs ett övergripande upplägg.

Kommissionen kommer att inleda diskussioner med medlemsstaterna om detta på teknisk nivå.

¹⁵ Enligt artikel 9 i ramdirektivet om avfall.

Europeiska revisionsrätten

Särskild rapport nr 20/2012

Är strukturåtgärdsfinansieringen av infrastrukturprojekt för kommunal avfallshantering ändamålsenliga när det gäller att hjälpa medlemsstaterna att uppfylla EU:s avfallspolitiska mål?

Luxemburg: Europeiska unionens publikationsbyrå

2012 – 66 s. – 21 × 29,7 cm

ISBN 978-92-9241-021-6

doi:10.2865/43928

HUR HITTAR MAN EU:s PUBLIKATIONER?

Gratispublikationer

- Genom EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).
- Hos Europeiska unionens representationer och delegationer. Adressuppgifter finns på internet (<http://ec.europa.eu/>) eller kan fås från fax +352 2929-42758.

Avgiftsbelagda publikationer

- Genom EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).

Avgiftsbelagda prenumerationer (t.ex. årsabonnemang på *Europeiska unionens officiella tidning* och på rättsfallssamlingen från Europeiska unionens domstol)

- Genom ett av Europeiska unionens publikationsbyrås försäljningsombud (http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm).

OM KOMMUNALT AVFALL INTE SAMLAS IN, BEHANDLAS OCH BORTSKAFFAS PÅ ETT KORREKT SÄTT KAN DET INVERKA NEGATIVT PÅ MILJÖN. EU HAR DÄRFÖR INFÖRT GEMENSAMMA NORMER OCH MÅL I FORM AV DIREKTIV OCH MEDFINANSIERAR INFRASTRUKTUR FÖR AVFALLSHANTERING I VISSA REGIONER. I DENNA RAPPORT UNDERSÖKTE REVISIONSRÄTTEN OM DESSA INVESTERINGAR I INFRASTRUKTUR VAR ÄNDAMÅLSENLIGA OCH HJÄLPTE MEDLEMSSTATERNA ATT UPPFYLLA EU:S AVFALLSPOLITISKA MÅL.

EUROPEISKA REVISIONSRÄTTEN

Publikationsbyrån

ISBN 978-92-9241-021-6

9 789292 410216